

ARAŞTIRMA MAKALESİ

Muhasebede Değer Kavramı: Türkiye Bağlamında Bir İnceleme*

Öğr. Gör. Ersan KULA, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Bolvadin Meslek Yüksekokulu, Afyon, e-posta: ekula@aku.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8686-857X>

Doç. Dr. Alper ERSERİM, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi, Muğla, e-posta: alperserim@mu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4352-2426>

Öz

Muhasebe yönünden değer kavramına baktığımızda üç ana anlayıştan söz etmek mümkündür. Bunlar; tarihi maliyet yöntemi, enflasyon döneminde uygulanan muhasebe ölçüm esasları ve gerçeğe uygun değer çerçevesinde genel hatlarıyla toparlanabilir. Türkiye'deki muhasebe uygulamaları ve düzenlemelerine yansımalarına bakıldığında ise, Vergi Mevzuatı ve Türkiye Muhasebe Standartlarına göre değerlendirme türleri ile karşılaşmaktadır. Bu çalışmada öncelikle muhasebede kullanılan değerlendirme yöntemlerinin nasıl bir gelişim ve değişim izlediği hususunda literatürdeki çalışmalar tarihsel olarak incelenmiştir. Çeşitli mevzuat hükümlerine göre değerlemenin amaçları arasındaki farklar incelendiğinde; Vergi Usul Kanunu (VUK) değerlendirme konusuna devleti gözetecek şekilde bakmakta, 6102 Sayılı Türk Ticaret Kanunu (YTKK) daha çok ticari teamüllerin işleme açısından konuya yaklaşmakta, Türkiye Muhasebe Standartları/Türkiye Finansal Raporlama Standartları (TMS/TFRS) ise varlıkların ve kaynakların şirketlerin gerçek ekonomik ve mali durumunu yansıtmalarını beklemektedir. Çalışmada değer ve değerlendirme kavramlarına ilişkin Türkiye'deki muhasebe literatüründe 2017 yılına kadar yer alan makale ve tez çalışmaları incelenmiştir. Buradaki amaç; değer ve değerlendirme kavramlarının muhasebe bağlamında hangi yönleri ile ele alındıklarını ve dönemsel olarak hangi konuların ön plana çıktığını ortaya koymaktır. Türkiye'deki yasal düzenlemeler ile akademik çalışmaların dönemsellik açısından paralellik gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.

* Bu çalışma Ersan KULA'nın Doç. Dr. Alper ERSERİM danışmanlığında hazırlanan "Muhasebede Değer Kavramı: Türkiye Bağlamında Bir İnceleme" isimli yüksek lisans tezinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Değer, Gerçeğe Uygun Değer, Değerleme.

Makale Gönderme Tarihi: 07.03.2022

Makale Kabul Tarihi: 02.06.2022

Önerilen Atıf:

Kula, E. ve Erserim, A. (2022). Muhasebede Değer Kavramı: Türkiye Bağlamında Bir İnceleme, *Sosyal, Beşerî ve İdari Bilimler Dergisi*, 5(6): 721-747.

**Journal of Social, Humanities and
Administrative Sciences**

2022, 5(6): 721-747. DOI:[10.26677/TR1010.2022.988](https://doi.org/10.26677/TR1010.2022.988)

ISSN: 2667-422X Dergi web sayfası: www.sobibder.org

RESEARCH PAPER

Concept of Value in Accounting: A Review in The Context of Turkey

Lecturer Ersan KULA, Afyon Kocatepe University, Bolvadin Vocational School, Afyon, e-mail: ekula@aku.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8686-857X>

Associate Prof. Dr. Alper ERSERİM, Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Muğla, e-mail: alperserim@mu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4352-2426>

Abstract

When we look at the concept of value through accounting, it is possible to talk about three main concepts. These can be classified as; the historical cost accounting method, the accounting measurement principles used in the inflation period and the fair value. When accounting practices and regulations in Turkey are examined, it is encountered with valuation types according to Tax Legislation and Turkish Accounting Standards. In this study, firstly, the studies in the literature about the development and change of the accounting valuation methods used have been examined historically. When the differences between the aims of the valuation according to the provisions of various legislations are examined; The Tax Procedural Law has state-oriented perspective in its valuation approach, The Turkish Commercial Code is rather approaching the subject in terms of the operation of commercial practices and Turkish Accounting Standards/Turkish Financial Reporting Standards expect assets and resources to reflect the true economic and financial situation of the companies. In the study, articles and thesis studies on the concepts of value and valuation in the accounting literature in Turkey until 2017 were examined. Purpose of this; The aim of this study is to reveal the aspects of the concepts of value and valuation in the context of accounting and which issues come to the fore periodically. It has been concluded that the legal regulations in Turkey and academic studies show parallelism in terms of periodicity.

Keywords: Value, Fair Value, Valuation Methods.

Received: 07.03.2022

Accepted: 02.06.2022

Suggested Citation:

Kula, E. and Erserim, A. (2022). Concept of Value in Accounting: A Review in The Context of Turkey, *Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences*, 5(6): 721-747.

GİRİŞ

Değer kavramına bakıldığında insanın varlığından bu yana hep bir tartışma konusu olduğu görülmektedir. Günlük yaşam içerisinde sürekli değer kavramıyla karşılaşmaktadır; televizyonlarda, gazetelerde, siyasi bültenlerde, gün içerisinde konuşmalarda vb. olsun hemen her yerde bu kavramla karşı karşıya gelinmektedir. Değer kavramı somut olarak tarif edilse de aslında tek bir değer tanımından bahsetmek olanaksızdır. Değerin tek bir tanımının yapılamamasının sebebi soyut bir kavram olmasından ve farklı disiplinler için farklı anlamlar ifade etmesinden kaynaklanmaktadır.

Sosyal bilimlerde değer kavramı ilk kez 1918 yılında Znaniecki tarafından ortaya konulmuştur. Latince “kıymetli olmak” veya “güçlü olmak” anlamlarına gelen “valere” kökünden türetilmiştir (Bilgin, 1995: 83). Fakat bu tarihten önce de yani başlangıç olarak insanların sosyal konulara kafa yordüğundan bu yana, bilim dünyasında değer kavramının varlığından bahsetmek mümkündür.

Birçok bilim insanı değer kavramına dair çeşitli tanımlamalarda bulunmuştur. Bu kavrama ortak bir tanım getirmeyi amaçlayan, herkes tarafından ortak bir değer tanımı oluşturma çabası içinde bulunan; Lautmann (1969) değer kavramı çerçevesinde çok geniş kapsamlı bir dilsel anlam analizi çalışmasında bulunmuştur. Bu çalışmasında 4000 literatür yayını ele alıp, bunların içerisinde 400 çalışmada değer kavramına yönelik 180 tane farklı değer tanımı tespitinde bulunmuştur. Bu çalışma sonucunda Lautmann şu değer tanımını yapmıştır. “Değer, normatif olarak pozitif onaylanan olgular ve hedeflememiz gereken bu olguların seçiminde bir ölçüt, ayrıca da nesnelere değerlendirilmesinde normatif bir standarttır” (Lautmann, 1969: 105; Aktaran: Özgekel, 2011: 26).

Lautmann’ın yaptığı çalışmadan da anlaşılacağı gibi değer kavramı birçok disiplinde karşımıza çıkmaktadır. Değer kavramıyla ilgili daha belirleyici açıklık getirmek amacıyla, bu çalışmada değer kavramının felsefe, sosyoloji, iktisat ve son olarak işletmenin bazı alt ana dalları çerçevesinde ele alınıp bu alanlar da yapılmış olan değer tanımlamalarına, ilgili disiplinlerde bulunan önemli görülen düşünürlerin görüşlerine ve değer kavramıyla ilgisi bulunan çalışmalarına değinilerek muhasebe perspektifi açısından değer konusu ele alınacaktır.

DEĞER KAVRAMI

Felsefe ve Değer

Değer kavramının incelenmesi ve bilimsel bir sorun olarak ele alınması ilk kez felsefe bilimi alanında yapılmış ve aynı zamanda bu kavrama önemli katkılarda bulunulmuştur. Değer problemi, uzun yıllar felsefe disiplini içerisinde bilgi-değer çerçevesinde; iyiyi-kötüyü, güzeli-çirkini, doğruyu-yanlışı belirlemek için tartışıp bir ölçü arayışı içerisinde ele alınmıştır (Ersoy, 2006: 38). Bilgi ile değer arasında ki tarihsel ilişkiye kısaca bakıldığında; İlk olarak Yunan felsefesinde bilgi ile değer eşit olduğu görülmektedir. Daha sonra orta çağa gelindiğinde bu eşitliğin bozulduğu, bilginin değer egemenliğine girdiği görülmektedir. Yani burada bilgi alanının görüşü değerden dardır. Değer akılla belirlenemeyince, buradan akıl-dışı bir değer doğmaktaydı. Son olarak da yeniçağ ile birlikte ortaçağın aksine, değer bilginin egemenliği altına girmiştir. Bu görüşte değer ancak bilgi ilkelerine göre incelenebilir. Burada değerleri belirlemek için normatif bilgiye ihtiyaç duyulmaktadır. Felsefe de normatif bilginin yerini de örf ve âdet bilinci karşılamaktadır (Ülken, 2001: 251-252).

Sosyoloji ve Değer

Diğer tüm disiplinlerde olduğu gibi sosyoloji alanında belki de hiçbir konunun, değer kavramı kadar tartışmalara yol açmadığı söylenmektedir (Fichter, 2006: 165).

Sosyoloji disiplinin perspektifinden bakıldığında bireyde değer kavramının oluşumunun, toplum tarafından belirlendiği yaklaşımının hâkim olduğu görülmektedir. Bilimsel pozitivist düşünceye göre, değerlerin herkes tarafından kabul edilen bir nesnel gerçekçiliği olmadığı, ancak bireylerin öznel bir yaklaşımla incelenebileceği görüşü hâkim olduğundan kuralcı bir yaklaşım sergilemişlerdir. Pozitivist yaklaşıma tepki olarak gelişen tarihselci anlayışın savunucuları ise; insanı, toplumu ve tarihi konu edinecek olan bilimlerin, objelerin tekrarlanamazlığı ve özgül olması nedeniyle bu alanda yapılacak çalışmaların kural koyucu olmaması gerektiğini savunmaktadır. Bu görüşün savunucuları olaylara yasalarla değil, daha çok anlama ve yorumlama yoluyla açıklık getirmeye çalışmaktadır (Özensel, 2003: 218).

Weber toplumların, bireyler tarafından oluşturulduğuna ve değerlerin de hem bireyler hem de toplumlar tarafından inşa edildiğine dikkat çekmektedir. Weber değerlerin, bireylerin herhangi bir duruma karşı göstermiş olduğu tepkiler tarafından oluştuğunu ifade etmekte ve diğerleri tamamen kişisel ve öznel davranışlar olarak görmektedir (Aron, 1973: 37).

Durkheim'e göre ise din, ahlak, hukuk ve mantık çerçevesinde gelişen değerler toplum tarafından bireye istese de istemese de zorla kabul ettirilir. Yani bireyler toplum tarafından benimsenen değerleri yaşamaktadırlar (Köseihal, 1995:179).

İktisat ve Değer

İktisat da değer kavramını dönemler itibariyle ele almanın daha anlamlı olacağı düşünüldükten bu çalışmada üç ayrı dönemde incelenmiştir. Bu dönemler; klasik dönem öncesi, klasik dönem ve neo-klasik dönem olarak belirlenmiştir.

Mübadelenin başlamasıyla ekonomik manada bir değer arayışının başladığı belirtilmektedir. Toplumun ilkel dönemlerinde, ortak ticaret nesnesinin hayvan olduğu söylenmektedir. Aslında bunun elverişsiz bir araç olduğu düşünülse de eski çağlara bakıldığında değerlerin bir eşyaya karşı kaç adet hayvan verildiğine göre belirlendiği görülmektedir. Fakat yine farklı bölgelerde bu değeri belirlerken baz alınan nesne değişiklik göstermektedir. Örneklere bakılacak olursa; Habeşistan'da tuz, Hindistan kıyılarının bazı bölgelerinde bir çeşit deniz hayvanı kabuğu, Virginia'da tütün, Batı Hint adalarının bazılarında ise şeker olduğu söylenmektedir. Fakat değer sisteminin bazı sorunlara yol açtığı görülmüştür. Örneğin; yalnızca bir çuval şekere ihtiyacı olan kişinin bunun karşılığında verebileceği bir adet koyunu olduğunu varsayalım. Fakat mevcut değer sisteminde bir koyun 10 çuval şekere denk gelmektedir. Yani ihtiyaç duyulan şekerden fazlasına karşılık gelmektedir. Burada bölünebilir, dayanıklı metalara ihtiyaç duyulmuştur. Bu metalar çeşitli uluslarda çeşitli nesnelere denk gelmektedir. Eski İspartalılar'da demir, Eski Romalılar'da bakır ve ticaretle uğraşan zengin ulusların nerdeyse tamamında ise gümüş-altın olarak kullanılmıştır (Smith, 2001: 32-33).

Klasik iktisat döneminin Adam Smith'in "Ulusların Zenginliği" adlı kitabıyla 1776'da başladığı varsayılmaktadır. Bu tarihten itibaren iktisat ayrı bir disiplin olarak kabul edilmiştir. Bu dönemde de değer kavramıyla ilgili önemli sayılabilecek çalışmalar yapıldığı görülmektedir.

Adam Smith'in değere kavramına bakışında; emek-değer teorisi üzerinde çok durduğu gözlenmektedir. Malların değerini belirlerken onlar için harcanan emeği göz önünde bulundurarak bir değer atf etmiştir. Smith değer sözcüğünün iki anlamı olduğundan bahsetmiştir. Ricardo mübadele değerini açıklamada iki farklı emek cinsinden bahsetmektedir.

Bunlardan ilki eski emek (dolaylı emek) olup, üretimde kullanılan makine ve teçhizatın üretimini gerçekleştiren emektir. Yani bu tür emek günümüzde sermaye kavramına karşılık gelmektedir. İkinci tür emek ise bugünkü emek (doğrudan emek) yani üretimde kullanılan iş gücüdür. Karl Marx'ın değer kavramı ile ilgili yorumuna bakıldığında, Ricardo'nun değer anlayışı yaklaşımına benzer bir görüşe sahip olduğu söylenebilir. Birbirlerinden ayrıştıkları nokta ise Ricardo malın göreceli değerini, Karl Marx ise malın mutlak değerini belirlemeye çalışmaktadır (Bocutoğlu, 2012: 137).

Neo-klasik dönemin 1870'den başlayarak 1920'li yıllara kadar geçen yarım yüzyıllık bir zaman diliminde, değer teorisinde köklü bir değer değişiklik yaşanmıştır. Nesnel değer teorisinden öznel değer teorisine doğru bir geçiş meydana geldiği görülmektedir.

MUHASEBEDE DEĞER KAVRAMI ve İLGİLİ LİTERATÜR TARAMASI

21. yüzyıla gelinmesiyle beraber artık işletmeler bulunmuş oldukları faaliyet alanlarını çok yaygın bir yelpazede sürdürmeye başlamıştır. Bu söz konusu gelişim ise artık işletmeler arasında tüm tarafların çıkarlarını gözetin, yeterli ve güvenilir finansal bilgi ihtiyacını ön plana çıkarmaktadır. Yeterli ve güvenilir finansal bilgi akışı ise muhasebede kayıt ve değerlendirme esaslarının (ölçülerinin) güvenilirliği ve doğruluğuna bağlıdır. Çünkü değerlendirme işletmelerin finansal durumlarını ve faaliyet sonuçlarını etkilemektedir. Kullanılan değerlendirme yöntemine göre farklı büyüklükteki kâr rakamlarına ulaşmak mümkün olabilmektedir (Uluslan, 2008: 130).

Finansal tablolarda yer alan kalemlerin parasal meblağlarının hesaplanması süreci değerlendirme olarak tanımlanmaktadır. Fakat muhasebe dünyasında önemli değişimlere öncülük yapan muhasebe standartları değerlendirme kavramı yerine ölçüm kavramını kullanmaktadır. Buradaki ölçüm ve değerlendirme arasındaki temel ayrım; ölçümün, mali tablolardaki kalemlerin parasal tutarlarının belirlenmesi ve karşılaştırılmasını içermesi; değerlememenin ise, değer tahmin edilmesini içeren bir değerlendirme işlemi olarak tanımlamasıdır. Yani ölçüm kavramı, değerlemenin ilk aşaması ve temelini oluşturmaktadır (Poroy Arsoy, 2012: 62). Bir başka ifade ile ölçüm kavramı bir işletmenin geçmişteki, şimdiki ve gelecekteki iktisadi faaliyetlerine, geçmişteki veya şimdiki gözlemlerinin yanında belirli kurallar dâhilinde sayıların tayin edilmesi işlemidir. Değerlendirme ise, aktif ve pasif kalemlere anlamlı parasal tutarların tayin edilme sürecidir (Akdoğan ve Aydın, 1987: 386-388).

Muhasebenin tarihsel süreç esnasındaki gelişimi incelendiğinde, ölçüm hususundaki uygulamaların ve esasların ekonomik koşullar ve gereksinimlere göre çeşitlilik gösterdiği görülmektedir. Muhasebe cephesinden bakıldığında bu hareketliliklerin daha çok 1900'lü yılların başlarında başladığı söylenebilir. 1900'lü yıllara dayanan geleneksel muhasebe anlayışı "tarihsel maliyet"i benimsemiş ve 1920'li yıllara kadar etkisini devam ettirmiştir. Fakat bu yıllardan sonra enflasyon gündeme gelmiş, tarihsel maliyet muhasebede eksikliklere ve yetersizliklere neden olmaya başlamış ve böylece enflasyonun yüksek olduğu 1970'li dönemlerde yerini piyasa değerine bağlı cari değerlendirme anlayışına bırakmıştır. Sonra ki dönemlerde enflasyonunda düşmesiyle cari değerlendirme nispeten önemini yitirmiştir (Poroy Arsoy, 2012: 62).

2000'li yıllara gelinmesiyle beraber muhasebe uygulamalarında ölçüm kavramı tekrar gündeme gelmiş ve muhasebe standartlarının da etkisiyle "gerçeğe uygun değerlendirme yaklaşımına yönelik bir hareketlilik başlamıştır. Bu yöntem bazen çok benimsenirken, bazen de çok fazla eleştiri almıştır (Poroy Arsoy, 2012: 63).

Tarihi Maliyet Muhasebesi

Tarihi maliyet muhasebesi yaklaşımı 20. yüz yılın başlarından bu yana var olsa da Amerika'da 1934 yılında SEC (Securities and Exchange Commission) tarafından tarihi maliyet değeri ile zorunlu olarak raporlama şartı getirilmiştir (Zeef, 2007: 49; Fujioka, 2008: 3). Tarihi maliyet muhasebesi 1970-1980'li yıllara kadar Amerika'da ortaya çıkan finansal kriz dönemine kadar uzun süre kullanılmıştır (Arı ve Yılmaz, 2015: 148).

Tarihi maliyet muhasebesi 1970'li ve 1980'li yıllarda yüksek enflasyon dönemlerinde sürekli sert bir şekilde eleştiriye maruz kalsa da bu muhasebe yöntemi birçok akademisyen ve uygulamacı tarafından savunulmuştur. Savunma gerekçelerinden kısaca bahsetmek gerekirse; Tarihi maliyet, gerçekleşmiş olan işlemlere dayanmaktadır. Yani muhasebe kayıtları bu gerçekleşmiş olan işlemlere dayalı olarak yapıldığından finansal tablolarda yer alan bilgileri ispatlayacak ve destekleyecek belgeler mevcuttur. Özetle bu yöntemin savunucuları muhasebe kayıtlarında yer alan ilgili işlemlerin özünü temsil etmesi ve güvenilir olmasından dolayı tercih edildiğini savunmaktadırlar (Şensoy, 2003: 23).

Diğer taraftan tarihi maliyet muhasebesine karşı olan görüşe göre;

Bu yaklaşım, fiyatların yükseldiği dönemlerde ihtiyaca uygun olan bilgiyi üretmemektedir. Cari piyasa değeri yükseldiği sırada, bir varlığı hala yıllar önceki eski fiyatı üzerinden raporlamak, finansal bilgi kullanıcılarının ihtiyacına uygun olmayan yöntemdir (Abdel-Khalik, 2011: 263).

Yine fiyatların yükseldiği dönemlerde tarihi maliyet yaklaşımı kârı olması gerektiğinden daha fazla göstermektedir. Varlıklardaki değer değişimlerinin önemsenmediği tarihi maliyet muhasebesinde, satış fiyatlarının yükselmesi fiktif kâra yani oluşan kârın gerçeği yansıtmamasına sebep olmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak da işletme yanlış kâr dağıtımı yaparak faaliyet kapasitesini bir nevi eritme riskiyle karşı karşıya kalabilmektedir.

Enflasyon Döneminde Uygulanan Muhasebe Ölçüm Esasları

Enflasyon muhasebesinin temel amacı; geleneksel muhasebeye göre tarihi maliyetlerle cari gelirler karşılaştırılarak üretilmiş olan veri ve bilgileri, cari maliyetler ile cari gelirlerin karşılaştırılabileceği şekilde düzelterek, güncel ekonomik durumu yansıtır hale getirmektir (Çiftci, 1999: 114). Bir başka ifade ile mali tablolardaki tutarlarının paranın satın alma gücüne göre yeniden düzenlenmesidir.

Burada üç tür modelle karşılaşılmaktadır. Bunlar; Genel Fiyat Düzeyi Muhasebe Modeli (Cari Satın Alma Gücü Muhasebesi), Özel Fiyat Düzeyi Muhasebe Modeli (Cari Maliyet Muhasebesi) ve Karma Muhasebe Modelidir.

Genel fiyat düzeyi muhasebe modeli aslında geleneksel muhasebeye alternatif bir muhasebe sistemi değildir. Bu model tarihi maliyet esasına göre düzenlenen finansal verileri, paranın cari satın alma gücüne göre düzeltme işlevi yapmaktadır. En önemli farkı ise ölçü birimi olarak tarihi maliyet muhasebesinde nominal değer kullanılırken, bu model de paranın satın alma gücünün (reel değerini) kullanılmasıdır (Çiftci, 2004: 7-8). Bu modelin, fiyatların yükseldiği dönemde tarihsel maliyet esasına göre hesaplanmış olan kârın dağıtımının işletmenin değerinde bir azalışa sebep olmasından kaynaklı geliştirdiği görülmektedir. İşletmenin sermayesini eritmemesi açısından tarihi maliyetlere göre düzenlenmiş finansal tablo kalemleri cari satın alma gücüne göre yeniden ölçülmesi gerekliliği hususundan kaynaklı geliştirilmiştir. Varlıkların tümü için tek bir endeks kullanılarak tarihi maliyet düzeltmesinin yerini zamanla her bir varlık için ayrı ayrı cari değerlerin hesaplandığı cari maliyet muhasebesi almıştır (Bahadır, 2016: 39-40).

İşletmeler bünyesinde özel fiyat dalgalanmalarının etkisinin önemli bir boyutta hissedilmesi ve genel fiyat düzeyi muhasebesinin bu gerçeği dikkate almaması uzmanları bir çözüm arayışına yöneltmiştir. Bu amaç doğrultusunda, cari değerleri esas alan birçok değerlendirme yöntemi bünyesinde toplayan ve Cari Değer Muhasebesi olarak adlandırılan bir enflasyon muhasebesi modeli geliştirilmiştir. Özel fiyat değişimlerini esas alan bu yöntem, geleneksel muhasebenin esas almış olduğu ölçü birimini (paranın nominal değerini) kullanmakla birlikte, değerlemede bu tarihi değerleri tamamen terk ederek, cari maliyetleri de esas almaktadır (Çiftçi, 2004: 10; Akdoğan, 2004: 192). Bu modelin en önemli özelliği ise değer kavramı üzerine dayandırılmış olmasıdır (Yüksel, 1997: 84).

İşletmenin esas amacı hem genel hem de özel fiyat düzeyindeki değişimlerinin etkilerini finansal tablolarına yansıtmak olduğundan, muhasebe literatüründe bu bütünlüğü sağlamak üzere her iki modelinde üstün yönlerini barındıran karma muhasebe geliştirilmiştir.

Sonuç olarak enflasyon muhasebesi hakkında genel bir değerlendirilme yapılacak olunursa; uluslararası genel kabul görmüş enflasyon muhasebesi yöntemi olarak genel fiyat düzeyi muhasebesi kullanılmaktadır. Bunun sebebi; özel fiyat düzeyi muhasebesi ve karma muhasebe modeli daha anlamlı ve kullanılabilir bilgiler vermesine rağmen, uygulamalarının güç ve maliyetli olması nedeniyle bu yöntemlerin pek tercih edilmemesidir. Bu yöntemler yerine uygulaması kısmen daha kolay, enflasyonun genel etkilerini ortaya koyabilen ve bilimsel kurullar tarafından da kullanımı önerilen genel fiyat düzeyi yöntemi daha yaygın kullanılmaktadır (Örten ve Karapınar, 2003: 86).

Gerçeğe Uygun Değer Muhasebesi

Bu kavramın 1980'li yıllarda ABD'de ortaya çıkmasından önce yaşanan teknolojik gelişmeler makro açıdan ekonomide mikro açıdan ise işletmelerin uygulamalarında ve yönetim anlayışında ciddi değişiklikleri meydana getirmiş, farklı ülkeler arasında ticari ilişkiler başlamış ve böylelikle sermayenin önündeki engel ve sınırlar ortadan kalkmıştır. Bunun doğal sonucu olarak her ülke çok uluslu şirket niteliği sahip olan işletmeleri kendi ülkelerine çekebilmek amacıyla dünya ile entegre olabilecek ortak standartlar belirleme yoluna gitmişlerdir. Bu bağlamda çalışan Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu (International Accounting Standards Board-IASB) 2000'li yıllarda art arda birçok standart yayınlamış ve ekonomik birliklerde yer alan ülkeleri bunlara uymaya zorlamıştır.

Gerçeğe uygun değer kavramının ilk tanımı FASB tarafından 1976 yılında yayınlanan 13 numaralı "Kiralama İşlemlerinin Muhasebeleştirilmesi" standardında yapılmıştır. Bu standartta gerçeğe uygun değer, "herhangi bir ilişkiden etkilenmeyecek şartlar altında istekli ve bağımsız iki taraf arasında bir malın satılabileceği fiyat" olarak tanımlanmıştır (Türel, 2012: 16). Gerçeğe uygun değer anlayışının tam olarak yaygın kullanımı ve geliştirme yoluna gidilmesi 1980'li yıllarda ABD'de yaşanan Saving-Loans krizi ile ortaya çıkmıştır. Eski adıyla IASC (Uluslararası Muhasebe Standartları Komitesi), yeni adıyla IASB (Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu) tarafından yapılan ilk gerçeğe uygun değer tanımı ise 1982 yılında yayımlanan UMS-20 Devlet Teşvikleri ve Yardımları ile UMS-16 Maddi Duran Varlıkların Muhasebeleştirilmesi standartlarıyla ortaya konulmuştur. Gerçeğe uygun değer kavramı her iki standartta hemen hemen birbirine benzer şekilde ve sadece varlıklar açısından tanımlanmış olup, "Karşılıklı pazarlık ortamında, bilgili ve istekli gruplar arasında bir varlığın el değiştirebileceği tutar" olarak tanımlanmıştır. (Şenel vd., 2011: 63).

Her üç kurulda muhasebe çalışmalarını UFRS' ye uygun bir şekilde düzenlemesine rağmen her bir kurulun yapmış olduğu gerçeğe uygun değer tanımlarının anlamı aynı olmasına karşılık,

terminolojik açıdan ifade edilmiş şekilleri birbirlerinden farklıdır. Ayrıca “fair value” kavramının Türkçe karşılığı olarak her bir kurum farklı kavram kullanmıştır (Türel, 2012: 19). BDDK tarafından 2002 yılında yayımlanan “Muhasebe Uygulama Yönetmeliği”nde “fair value” kavramının Türkçe karşılığı olarak “Rayiç Değer”, kavramı kullanılmıştır. SPK tarafından 2003 yılında yayımlanan Seri: XI No: 25 “Sermaye Piyasasında Muhasebe Standartları Hakkında Tebliği”nde “fair value” kavramının Türkçe karşılığı olarak “Makul Değer” kavramı kullanılmıştır. TMSK tarafından 2006 yılında yayımlanan Türkiye Muhasebe Standartları (TMS) “fair value” kavramının Türkçe karşılığı olarak “Gerçeğe Uygun Değer Kavramı” kullanılmıştır.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da anlaşılacağı üzere ülkemizde herhangi bir gerçeğe uygun değer tanımı veya gerçeğe uygun değer nasıl belirleneceği ile ilgili tutarlı ve geçerli bir uygulamanın olmamasının yanında “Fair Value” kavramının Türkçe karşılığı konusunda da bundan bir 10-15 yıl öncesine kadar henüz bir anlaşmaya varılamadığı görülmektedir. Fakat son yıllarda yapılan düzenlemelerle birlikte Sermaye Piyasasında Finansal Raporlamaya İlişkin Esaslar Tebliği 13.06.2013 tarih ve 28676 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak; finansal tablolarının hazırlanmasında Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu tarafından yayımlanan TMS/TFRS’nin esas alınması hüküm altına alınmıştır. Ayrıca, Kasım 2006 tarihinde BDDK tarafından yayımlanan bir tebliği ile Haziran 2002’de yayımlanan muhasebe standartları uygulamasına son verilmiştir. BDDK, 6 Kasım 2006’dan itibaren TMSK tarafından çıkarılan yani günümüzde KGG’nin çıkarmış olduğu TMS/TFRS’leri muhasebe uygulamalarında kullanmaktadır. Yapılan bu çalışmalara bakıldığında da ülkemizde tek bir çatı altında muhasebe uygulamalarının ve finansal raporlamalarının bir standarda kavuşturulmaya çalışıldığından söz edilebilir.

IFRS’de gerçeğe uygun değer raporlanmasında üç yaklaşıma uyumlu hareket edilmesi zorunludur. Bunlar; piyasa yaklaşımı, maliyet yaklaşımı ve gelir yaklaşımıdır. İşletme işlemin özelliğine göre söz konusu yöntemlerden bir kaçını birlikte kullanabilir. Fakat burada dikkat edilmesi gereken husus tutarlılık ilkesine aykırı düşmeyecek şekilde söz konusu benimsenen yöntemin ileriki dönemlerde de aynı şekilde uygulanmasına devam edilmesidir. Eğer gerçeğe uygun değer daha sağlıklı bir şekilde belirlenebileceği düşüncesi hâkim ise değişikliğin etkileri finansal bilgi kullanıcılarına sunularak değişiklik yapılabilir (Gürkan, 2014: 66-67).

Piyasa yaklaşımı: özdeş veya karşılaştırılabilir yani benzer olan varlıklara, borçlara veya varlıklardan ve borçlardan oluşan bir gruba ilişkin piyasa işlemleri sonucu oluşan fiyatları ve diğer ilgili bilgileri kullanır (TFRS 13: B5). Yani, bu yaklaşımda gerçeğe uygun değer tespitinde piyasa verileri kullanılmaktadır.

Maliyet yaklaşımı: bir varlığın hizmet kapasitesini yenilemek için gerekli olan cari yerine koyma maliyetini yansıtır (TFRS 13: B8).

Gelir yaklaşımı: değerlemesi yapılan varlığın gelir ve gider verilerini dikkate alır. Aynı zamanda ekonomik tahmin ilkelerine dayanan bir yapıya sahiptir (Andriessen, 2005: 6). Yani gelecekteki tutarları (örneğin, nakit akışları veya gelir ve giderleri) tek bir cari (iskonto edilmiş) tutara dönüştüren yöntemdir (TFRS 13: B10).

Değerlemeye konu olan varlık veya yükümlülük aktif bir piyasada işlem görüyorsa, bu fiyat gerçeğe uygun değeri ifade etmektedir. Buna aynı zamanda 1. Seviye girdilerde denilmektedir. Eğer güvenilir bir piyasaya sahip değilse, güvenilir bir piyasadaki benzer niteliklere sahip varlık veya yükümlülüklerin emsal değerleri gerçeğe uygun değeri temsil eder. Bu yöntem 2. seviye girdiler denilmektedir (Şenel vd., 2011: 63; Aktaş ve Deran, 2006: 160-161). Gerçeğe uygun değeri tespit edilecek olan varlık veya yükümlülüğün ilgili değerini belirlemek için gerekli koşullar sağlanmadığı zaman alternatif değerlerden birinin seçilmesi uygun görülmektedir. Bunlar; giriş

değeri, çıkış değeri ve kullanım değeridir. Bu son yöntem ise 3. seviye girdiler olarak da adlandırılmaktadır (Barth ve Landsman, 1995: 100).

MUHASEBE LİTERATÜRÜNDE YER ALAN DEĞER KAVRAMLARI KAPSAMINDA YAPILAN ÇALIŞMALAR

Çalışmanın bu bölümünde değer ve değerlendirme kavramlarına ilişkin Türkiye'deki muhasebe literatüründe yer alan makale ve tez çalışmaları incelenmiştir. Buradaki amaç; değer ve değerlendirme kavramlarının muhasebe bağlamında hangi yönleri ile ele alındıklarını ve dönemsel olarak hangi konuların ön plana çıktığını ortaya koymaktır. Bu çalışmaların Türkiye'deki yasal düzenlemeler ile paralellik gösterip göstermediğinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bu bölüm iki başlık altında makaleler ve tezler olarak ayrılmıştır.

Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Makalelerin İncelenmesi

İncelemenin Yöntemi

İncelemeye konu edilen makaleler tespit edilirken "borsa rayici, bugünkü değer, emsal bedeli ve ücreti, gerçeğe uygun değer, maliyet bedeli, tarihi değer (Tarihi maliyet), rayiç bedel, vergi değeri" anahtar kelimeler olarak belirlenmiştir. Bu ilgili anahtar kelimelerle, "EbscoHost, Ulakbim (Sosyal Bilimler veri tabanı) ve Sobiad" veri tabanlarından söz konusu makalelere erişim sağlanmıştır. Ayrıca çalışmaların başlıklarındaki kelimelerin frekans değerleri tespit edilerek değer kavramı dışında hangi kavramların ön plana çıktığı belirlenmeye çalışılmıştır. İlgili çalışmalara ilişkin bulgulara aşağıda yer verilmiştir.

BULGULAR

İnceleme sonucunda 206 kadar makaleye ulaşılmıştır. Makalelerin içerikleri incelendiğinde önemli kısmının "gerçeğe uygun değer" ile ilgili olduğu gözlenmektedir. Bunun yanında bugünkü değer, vergi değeri ve maliyet değeri ile ilgili çalışmaların olduğu görülmektedir. "Bugünkü değer" ile ilgili çalışmaların birçoğunun yatırım projelerinin değerini belirleme konusunda olduğu görülmektedir. "Vergi değeri" ile ilgili çalışmaların geneli ise muhasebenin devlete karşı sorumluluğundan söz etmektedir. Özellikle muhasebe uygulamaların vergi temelli yapılması ve verginin muhasebe ile ilişkisi de bu durumu göstermektedir.

Son olarak maliyet bedeli ile ilgili çalışmalar mevcut olup, bu durum muhasebede birçok kalemin ilk kaydında maliyet bedeli ile işlem görmesidir.

Tablo 2 incelendiğinde kelime sıklıklarında genellikle "TMS/TFRS" (54) kullanımının ağırlıklı olduğu gözlenmektedir. Bu durumun, çalışmaların önemli çoğunluğunun 2011-2017 yılları arasında yapılmasından kaynaklandığı düşünülebilir. Ayrıca bu kelimedenden sonra en çok geçen kelimeler ise "Finans" (24), "Gerçeğe uygun değer" (23), "Vergi Mevzuatı" (23) ve "Uygulama" (22) kelimeleridir. TMS/TFRS bağlamında yapılan çalışmaların finans ile vergi mevzuatı perspektifinden gerçeğe uygun değeri ön planda tutarak birer uygulama ile desteklediği söylenebilir. Yine tabloya bakıldığında "Muhasebeleştirme" (19) kelimesinin kullanımının önemli paya sahip olması, işin muhasebeleştirme kısmıyla da ciddi ölçüde ilgilenildiğini göstermektedir.

Tablo 1. Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Çalışmaların Toplu Görünümü

Değerleme Kavramları	Çalışmalar
Borsa Rayiç	(Erdoğan ve İltter; 2005), (Ayçiçek; 2011a), (Çelik; 2015), (Toksoy; 2015), (Demir; 2016), (Erdoğan vd., 2016), (Küçük; 2016)
Bugünkü Değer	(Yüksel; 1997), (Uzunöz ve Çiçek; 1998), (Yurtalan; 1999), (Diner ve Koçer; 1999), (Akçay ve Uzunöz; 1999), (Erkan vd., 2002), (Görücü; 2004), (Cambers; 2005), (Demirbugan; 2005), (Akkaya; 2005), (Özdemir ve Parmaksızoğlu; 2006), (Met; 2007), (Vural; 2007), (Dabbaoğlu; 2008), (Tekel; 2008), (Güney Öge; 2009), (Özcan ve Saçlı; 2009), (Altınbaş ve Akçay; 2010), (Aygören ve İlem; 2010), (Bal; 2010), (Ayçiçek; 2011b), (Bal; 2011), (İslamoğlu ve Kaya; 2011), (Öztürk ve Akçay; 2011), (Deran; 2013), (Güven; 2013), (Demirbugan; 2014), (Yıldız vd., 2014), (Yılmaz; 2014), (Acar ve Durucasu; 2015), (Adalı vd., 2015), (Akçay vd., 2015), (Bilen ve Özkan; 2016), (Bozkurt; 2016), (Demirbugan; 2016), (Mutlu vd., 2016), (Tuğcu; 2016), (Yiğit; 2016)
Emsal Bedel ve Ücreti	(Bakmaz; 2008), (Sezgin; 2011), (Aslıhak; 2014), (Cangir ve Dakmaz; 2014), (Kolotoğlu; 2014), (Güçlü; 2015), (Gündüz; 2015), (Kılıç; 2015), (Öcal; 2015), (Yeliven; 2015), (Çelik; 2016), (Bakmaz ve Polat; 2016), (Ege; 2016), (Ulu; 2016), (Vural; 2016)
Maliyet Bedeli	(Özulucan; 2002), (Çelik ve Diğerleri; 2003), (Usul ve Özdemir; 2007), (Vargün; 2009), (Yıldıztekin; 2009), (Bezirci Dündar; 2010), (Ercan; 2011), (İşleyen; 2010), (Karcıoğlu ve Diğerleri; 2013), (Deran ve Savaş; 2013), (Yılmaz; 2013), (Çiftçi ve Aktaş; 2014), (Güner; 2014), (Gürsoy; 2014), (Poyraz; 2014), (Aksoy; 2015), (Gökğöz; 2015), (Güldalı; 2015), (Hak; 2015), (Savaş ve Kılıç; 2015), (Çekiciler; 2016), (Deran ve Acar; 2016), (Dilçik; 2016), (Gündoğmuş ve Kalfa; 2016), (Coşkun; 2017), (Elden ve Kısakürek; 2017), (Yılmaz vd., 2017)
Gerçeğe Uygun Değer	(Aktaş ve Deran; 2006), (Uluslan; 2006), (Kaya ve Dinç; 2007), (Örten ve Bayırlı; 2007), (Uluslan; 2007), (Doğan vd., 2008), (Erhan; 2008), (Ersay ve Çakır; 2008), (Uluslan; 2008), (Özkan ve Terzi; 2009), (Öztürk ve Çına Bal; 2009), (Terzi; 2009), (Tokay ve Deran; 2009), (Can; 2010), (Demirbaş ve Sezgin; 2010), (Mugan ve Hacıhasanoğlu; 2010), (Parlakaya ve Çetin; 2010), (Şenol ve Perek; 2010), (Akgün; 2011), (Özdemir ve Elitaş; 2011), (Pamukçu; 2011), (Parlakaya ve Tunçez; 2011), (Şenel vd., 2011), (Bahadır; 2012), (Gökğöz; 2012), (Akdoğan; 2013), (Aksoylu; 2013), (Alagöz ve Antepli; 2013), (Bozkuş; 2013), (Çetinoğlu ve Tatavul; 2013), (Erkuş ve Akcan; 2013), (Ertan ve Gücenme; 2013), (Oran ve Diğerleri; 2013), (Taştan; 2013), (Tuğay; 2013), (Bozdemir; 2014), (Elmas; 2014), (Erer ve Hazır; 2014), (Firat; 2014), (Gürkan; 2014), (İşseveroğlu; 2014), (Saçan; 2014), (Uluslan; 2014), (Tuğay; 2014), (Yılmaz; 2014), (Alpaslan; 2015), (Erdoğan; 2015), (2015; Eskin ve Güvemli; 2015), (Köse ve Şengül Çelikay; 2015), (Mert ve Güler; 2015), (Öztürk; 2015), (Bahadır; 2015), (Çakır ve Sabuncu; 2016), (Kaplanoğlu; 2016), (Mert ve Baş; 2016), (Oğuz; 2016), (Polat vd., 2016), (Erduru ve Deran; 2017), (Mert ve Baş; 2017)
Rayiç Bedel	(Şener; 1998), (Yolalıcı; 1998), (Akcal; 2006), (Şengür; 2013), (Dabbaoğlu; 2016), (Mat; 2016), (Saraçoğlu vd., 2016), (Kılıç Öztürk; 2017)
Tarihi Maliyet	(Acar ve Tuğay; 2005), (Açık; 2006), (Aktaş; 2009), (Güngörmüş ve Boyar; 2010), (Arı ve Yılmaz; 2015), (Akgün; 2016)
Vergi Değeri	(Mucuk; 2005), (Tanrıvermiş ve Şanlı; 2008), (Köse ve Ferhatoğlu; 2009), (Özkan; 2009), (Güçlü; 2010), (Kırhoğlu ve Şişman; 2010), (Tekşen; 2010), (Armağan ve Berkay; 2011), (Sarısoy ve Beşer; 2011), (Yardımcıoğlu vd., 2011), (Badem; 2012), (Batirel; 2012), (Çelik ve Uyar; 2012), (Ekinci; 2012), (Karasu ve Karakaş; 2012), (Kayalidere ve Mastar Özcan; 2012), (Öz; 2012), (Can ve Bülbül; 2013), (Gürler ve Aksu; 2013), (Yıldıztekin; 2013), (Alcan; 2014), (Akkaya; 2014), (Başak; 2014a), (Başak; 2014b), (Ceran ve Ortakarpuz; 2014), (Karaağaç; 2014), (Pehlivan ve Gökbnar; 2014), (Sugözü vd., 2014), (Akıncı ve Başol; 2015), (Organ ve Çiftçi; 2015), (Kılınç ve Yurtsever; 2015), (Sağlam; 2015), (Yılmaz ve Süslü; 2015), (Aliyev ve Hopoğlu; 2016), (Batu; 2016), (Çakır ve Çakır; 2016), (Filik; 2016), (Hak; 2016), (Güllü; 2016), (Ortaç ve Ertürk; 2016), (Pınarbaşı; 2016), (Şahin ve Hatırlı; 2016), (Batu; 2017), (Çelik; 2017), (Yılmaz ve Çelikay; 2017)

Tablo 2. Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Çalışmaların Başlıklarındaki Kelimelerin Kullanım Sıklıkları

Kelime	Kullanım Sayısı	Yüzdesi
Diğer	286	%52,09
TMS/TFRS	54	%9,84
Finans	24	%4,37
Gerçeğe Uygun Değer	23	%4,19
Vergi Mevzuatı	23	%4,19
Uygulama	22	%4,01
Değerleme	19	%3,46
Muhasebeleştirme	19	%3,46
Yatırım	14	%2,55
Karşılaştırma	13	%2,37
Değerlendirme	13	%2,37
Gelir Vergisi	12	%2,19
Ertelenmiş Vergi	12	%2,19
Maliyet	11	%2
Değer	10	%1,82
Ekonomik Analiz	10	%1,82
Emsal Bedel	10	%1,82
Ölçme	9	%1,64
TOPLAM	549	%100

Bir diğer önemli nokta ise “Değer” (10) ile “Değerleme” (19) kullanımlarında değerlemenin daha ön plana çıktığı değerler geri planda kalmıştır. Çalışmanın ana konusu olan “değerler” geri planda kalıp değerlendirme konusu ile ilgilenilmesi kavramların değil işin nasıl yapıldığının tartışılup konu edinildiğini göstermektedir.

Tablo 3. Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Çalışmalarının Dönemsel Dağılımı

ANAHTAR KELİMELELER	DÖNEMLER			
	2000'e Kadar	2001-2005	2006-2010	2011-2017
Borsa Rayici	-	1	-	6
Bugünkü Değer	5	5	10	18
Emsal Bedel ve Ücreti	-	-	1	14
Gerçeğe Uygun Değer	-	-	18	42
Vergi Değeri	-	1	6	38
Rayiç Bedel	2	-	1	5
Tarihi Maliyet (Tarihi Değer)	-	1	3	2
Maliyet Bedeli	-	2	4	21

İlgili makaleler yıllara göre dönemlere ayrıldığında çalışmaların çoğunun 2011-2017 arasında çıkmasının temel nedeninin, veri tabanlarında eski dönemlere ait çalışmalar konusunda güncelleme eksikliğinden kaynaklı olabileceği düşünülmektedir. 2011-2017 dönemleri arasında çalışmalarda ise “gerçeğe uygun değer” ile “vergi değerinin” ön planda olduğu görülmektedir. Buradan da görülebileceği gibi işletmenin gerçek durumunu yansıtmayı ve muhasebe standartlarının temel esas aldığı “gerçeğe uygun değer” ile ilgili çalışmaların sayısının artmasına neden olduğu söylenebilir. Ayrıca Muhasebe Standartlarının uygulanması ile birlikte Gerçeğe uygun değer kavramı ön plana çıkmış ve son dönemlerde değer kavramı gerçeğe uygun değer üzerinde tartışılmaya başlanmıştır. Vergi değeri ile ilgili çalışmaların artışının temel nedenleri ise vergilendirme politikalarında yaşanan değişimleri ele alması ve VUK ile TMS/TFRS'nin karşılaştırılması ile ilgili çalışmaların yoğunluğundan kaynaklanmaktadır.

Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Tezlerin İncelenmesi

İncelemenin Yöntemi

Bu bölümde Ulusal Tez Merkezinde yer alan yüksek lisans ve doktora tezleri yukarıda yer alan makale taramasındaki anahtar kelimeler ile taranmıştır. Bu kapsamda “Bugünkü değer (Net şimdiki değer)”, “Gerçeğe uygun değer”, Diğerleri (Maliyet bedeli, Tarihi maliyet, Emsal bedel) olarak belirlenmiş ve buna ek olarak “Enflasyon muhasebesi” kavramına da yer verilmiştir. Burada Enflasyon muhasebesinin eklenmesinin temel sebebi tez çalışmalarında çoğu değer türünün doğrudan çalışma başlıklarında yer almadığı ve onun yerine “Enflasyon muhasebesi” kavramıyla tarama yapılarak çalışmaların bu bağlamdaki yoğunluğunun belirlenmesi amaçlanmıştır.

BULGULAR

İnceleme sonucunda 65 yüksek lisans tezi ve 12 doktora tezine ulaşılmıştır. Bu çalışmaların dağılımına bakıldığında önemli çoğunluğun “Enflasyon Muhasebesi” ile ilgili olduğu gözlenmektedir. Bu kavram ile ilgili çalışmaların konuları ise; “enflasyonun arındırılması, mali tablolarla etkisi, vergi hukuku ile ilişkisi, vergi sorunları ile ilişkisi, vergi gelirleri üzerine etkisi, muhasebe standartları ile ilişkisi, vb.” çalışmalardır.

Önemli paya sahip bir diğer çalışma konusunun ise “Gerçeğe Uygun Değer” olduğu söylenebilir. İlgili çalışmaların konuları ise “finansal tablolara ve raporlamalara etkisi, kriz ortamlarında etkisi, tarihi maliyet muhasebesi ile karşılaştırılması, vb.”dir.

Tablo 4. Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Doktora ve Yüksek Lisans Tezlerinin Toplu Görünümü

Değerleme Kavramları	Tezler
<i>Bugünkü Değer (Net Şimdiki Değer)</i>	(Atıcı; 1992), (Ağca, 1997), (Değer; 2004), (Yıldırım Pekşen; 2015)
<i>Enflasyon Muhasebesi</i>	(Ateş; 1989), (Teki; 1991), (Kurtbay; 1992), (Çiftci; 1994), (Doğan; 1995), (Yanık; 1994), (Yetgin; 1994), (Geyik; 1998), (Güler; 1998), (Arslan; 1999), (Ciğer; 1999), (Koçsoy; 1999), (Kokal; 1999), (Bayırlı; 2000), (Çelik; 2000), (Yılmaz; 2000), (Kepez; 2001), (Özkan; 2001), (Ayas; 2002), (Karaca; 2002), (Aslantaş; 2003), (Civak; 2003), (Ece; 2003), (Erzurumlu; 2003), (Özkösem; 2003), (Tokgöz; 2003), (Akın; 2004), (Altun; 2004), (Diril; 2004), (Erten; 2004), (Kılınçvuran; 2004), (Mahmudi; 2004), (Öğüt; 2004), (Tolga; 2004), (Topoğlu; 2004), (Yalkın; 2004), (Erdemir; 2005), (Nazlı; 2005), (Üzmez; 2005), (Aktaş; 2006), (Can; 2006), (Demir; 2006), (Gülcemal; 2006), (Kırtoğlu; 2006), (Salman; 2006), (Öztürk; 2006), (Torun; 2006), (Yalçın; 2006), (Yılmaz; 2006), (Kara; 2007), (Özden; 2007), (Uysal; 2007), (Yavuz; 2007), (Dursun; 2010)
<i>Gerçeğe Uygun Değer</i>	(Aktaş; 2005), (Ayçiçek; 2009), (Sülün; 2009), (Türel; 2009), (Karaca; 2012), (Taghizadeh; 2013), (Sağır; 2013), (Çakmak; 2013), (Eskin; 2013), (Akbaş; 2015), (Candoğan; 2015), (Teraman; 2015), (Özkan; 2016), (Özdemir; 2016)
<i>Diğerleri (Maliyet Bedeli, Tarihi Maliyet, Emsal Bedel)</i>	(Durakoğlu; 1997), (Akçin; 2003), (Gençer; 2003), (Türegün; 2010), (Seven; 2015)

Tablo 5. Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Doktora ve Yüksek Lisans Tezlerinin Başlıklarındaki Kelimelerin Kullanım Sıklıkları

Kelime	Kullanım Sayısı	Yüzdesi
Diğer	117	%43,82
Enflasyon Muhasebesi	42	%15,73
Uygulama	24	%9
Finansal Tablo	16	%6
TMS/UFRS	16	%6
Vergi Mevzuatı	15	%5,62
Değerleme	11	%4,12
Gerçeğe Uygun Değer	9	%3,37
Karşılaştırma	9	%3,37
Değerlendirme	8	%3
TOPLAM	267	%100

Değer ve değerlendirme kavramına ilişkin doktora ve yüksek lisans tezleri incelendiğinde başlıklarda en çok “Enflasyon Muhasebesi” (42) kelimesi geçmektedir. “TMS/UFRS” (16) ise enflasyon muhasebesine göre daha az kullanılmasına rağmen son dönemlerde Muhasebe standartlarının uygulanması konusundaki gelişmelere paralel olarak artış gözlemlenmektedir. Yine burada “Vergi Mevzuatı” (15) kullanımının yanında “Finansal Tablolar” da (16) başlıklarda yerini almaktadır.

Tablo 6. Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Doktora ve Yüksek Lisans Tezlerinin Dönemsel Dağılımı

ANAHTAR KELİMELER	DÖNEMLER			
	2000' e Kadar	2001-2005	2006-2010	2011-2017
Enflasyon Muhasebesi	16	23	15	-
Gerçeğe Uygun Değer	-	1	3	10
Bugünkü Değer	2	1	-	1
Emsal Bedel ve Ücreti	-	-	-	1
Maliyet Bedeli	1	2	-	-
Tarihi Maliyet	-	-	1	-

Yukarıda görüldüğü gibi tezlerde 2010 yılına kadar “Enflasyon Muhasebesi” konusunda bir yoğunluğun yaşandığı görülmektedir. Yine 2011 ile birlikte artık “Enflasyon Muhasebesi”nin yerini “Gerçeğe Uygun Değere” devrettiği ve çalışmaların bu yönde artış gösterdiği görülmektedir.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu çalışmada temel amaç, muhasebedeki değer anlayışının Türkiye’deki yasal düzenlemelere ve çalışmalara nasıl yansıtıldığı konusunun ele alınmasıdır. Çalışmada muhasebedeki değerlendirme türlerinin ayrıntısına girmekten ziyade değer diğer disiplinler açısından incelenip muhasebede değer anlam ve öneminin aktarılması amaçlanmıştır. Çünkü benzer çalışmalar incelendiğinde daha çok değerlendirme türleri üzerinde durulduğu, değer önemi konusunun yeterince ele alınmadığı söylenebilir.

“Değer nedir?” sorusunun tek bir cevabını bulmak oldukça zordur. Birçok disiplinde önemli tartışmalara ve dolayısıyla farklı fikirlerin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Değer kavramının incelenmesi ve bilimsel bir sorun olarak ele alınması ilk kez felsefe bilimi tarafından yapılmış ve aynı zamanda bu kavrama önemli katkılarda bulunulmuştur. Değer problemi, uzun yıllar felsefe disiplini içerisinde bilgi-değer çerçevesinde; iyiyi-kötüyü, güzeli-çirkini, doğruyu-yanlışını belirlemek için tartışıp bir ölçü arayışı içerisinde ele alınmıştır. Sosyoloji disiplini, bireyde değer kavramının oluşumunun, toplum tarafından belirlendiği yaklaşımına sahiptir. Çağdaş psikolojide ise temel olarak iki yaklaşım ön plana çıkmaktadır. İlk yaklaşıma göre; değer, uyarıcı objenin içinde yer almaktadır. İkinci yaklaşım ise şöyledir; uyarıcı obje içsel bir değere mensup değerdir. Kişi içinde bulunduğu durum ve koşula göre objeye değer biçmektedir.

İktisat disiplini; mübadelenin başlamasıyla ekonomik manada bir değer arayışı başlamıştır. Klasik İktisat döneminde, Emek-değer teorisi üzerinde çok durulduğu gözlenmektedir. Malların değerini belirlerken onlar için harcanan emeği göz önünde bulundurarak bir değer atfetmişlerdir. Neo Klasik dönemde ise köklü bir değişiklik yaşanmıştır. Nesnel değer teorisinden öznel değer teorisine doğru bir geçiş ile mübadele değerini fayda teorisiyle belirlemeye çalışmışlardır.

Muhasebenin tarihsel süreç esnasındaki gelişimi değer perspektifinde incelendiğinde, değer hususundaki uygulamaların ve esasların ekonomik koşullar ve gereksinimlere göre çeşitlilik gösterdiği görülmektedir. 1900’lü yıllara dayanan geleneksel muhasebe anlayışı “tarihsel maliyet”i benimsemiş ve bu durum 1920’li yıllara kadar devam etmiştir. Fakat bu yıllardan sonra enflasyon gündeme gelmiş, tarihsel maliyet yaklaşımı muhasebede eksikliklere ve yetersizliklere neden olmaya başlamış ve böylece enflasyonun yüksek olduğu 1970’li dönemlerde yerini piyasa değerine bağlı cari değer anlayışına bırakmıştır. Sonraki dönemlerde enflasyonun düşmesiyle cari değer de nispeten önemini yitirmiştir. 2000’li yıllara gelinmesiyle beraber muhasebe uygulamalarında ölçüm kavramı tekrar gün yüzüne çıkmış ve muhasebe standartlarının da etkisiyle “gerçeğe uygun değer yaklaşımına” yönelik bir hareketlilik başlamıştır. Bu yöntem bazen çok benimsenirken birçok çalışmada da eleştiri konusu olmuştur.

Değer kavramının Türkiye’deki düzenlemeler çerçevesinde değerlendirilmesi için, muhasebe uygulamalarının temel amacını hatırlamak gerekmektedir. Bu amaç “işletme ile ilgili kişi ve kuruluşlara işletmenin faaliyetleri ve bu faaliyetlerin sonuçları hakkında gerekli bilgileri vermek” şeklinde ifade edilebilir. Bu bilgi aktarımı finansal tablolar aracılığıyla yapılır. Bilgi kullanıcılarının amaçlarının farklılığı ise farklı finansal tabloların düzenlenmesine sebep olmaktadır. Bu anlamda VUK ve TFRS/UFRS’e göre düzenlenecek finansal tablolar farklılık arz etmekte, finansal tablo kalemlerinin ilgili düzenlemelerde yer alan esaslara göre değerlemeye tabi tutulmasını gerektirmektedir.

Vergi yasaları her ülkenin düzenleme evrenine ve siyasi, ekonomik ve sosyal politikalarına göre şekillendirilmektedir. Devletlerin temel gelir kaynağı vergiler olduğundan, vergi kanunları varlıkların ve dönem sonucunun olduğundan düşük gösterilmesini önleyici bir alt sınır çizmeye çalışır. VUK, matrahın aşınmasını önleyecek şekilde düzenlemeler öngörmüş olup, işletmenin kararına bıraktığı hususları oldukça sınırlı tutmuştur. Dolayısıyla vergi uygulamalarının temel amacı vergi matrahının doğru tespiti ve vergi gelirinin artırılmasıdır. VUK, değerlemede genel olarak tarihi maliyet esasını benimsemektedir.

TFRS/UFRS ile şeffaf, uluslararası piyasalardan fon toplama imkânını artıran, maliyetini ve yatırım risklerini azaltan, karşılaştırılabilir bir raporlama amaçlanmıştır. TFRS/UFRS, ilke bazlı, dinamik, özün önceliği ilkesine bağlı yapısı ile işletmelere, değişen koşullarına uygun esnek bir yapı sunmaktadır. TFRS/UFRS, gerçeğe uygun değer yaklaşımına yönelik bir anlayış benimsemiş ancak tarihi maliyet esasından da kopmadan cari değere dayalı esas ile birlikte kullanılmasını öngören karma bir yapı kabul etmiştir.

Yukarıda belirtilen amaç farklılıkları nedeniyle, muhasebe uygulamaları ile vergi uygulamaları arasında farklar olması kaçınılmazdır. Ancak, günümüzde vergi kanunları ile muhasebe uygulamaları arasındaki özellikle muhasebeleştirme esaslarını ve finansal tabloların unsurlarının tutarlarını etkileyen değerlendirme farklılıklarının asgariye indirilmesi çalışmaları, aynı muhasebe kayıtlarından tüm kesimlerin ihtiyacına uygun bilgilerin elde edilmesini kolaylaştıracağından artmıştır.

Sonuç olarak; ticaretin artık çok geniş bir pazar hacmine ulaşmasıyla birlikte, finansal tabloların gelişen ihtiyaca cevap verebilecek, anlaşılır, karşılaştırılabilir, tarafsız, güvenilir ve uluslararası bilgi sunmasını sağlamak amacıyla ülkemizdeki mevcut düzenlemelerde mümkün olduğunca güncellenmesi ve ortak bir paydaya kavuşturulması gerekmektedir.

Nitekim 2006 yılında BDDK, 2012 yılında YTTK, 2013 yılında SPK muhasebe uygulamaları ve düzenlemelerinde KGK tarafından yayınlanan TMS/TFRS'leri benimsemiştir. Günümüzde ise son dönemlerde muhasebe uygulamalarını düzenleyici otoriteler tarafından TFRS/TMS ile VUK arasında bir uyum çalışması yapılmaktadır. Bu iki mevzuat arasındaki tüm farklılıkları ortadan kaldırmanın pek mümkün olmamasıyla beraber, uyumsuzlukları minimum düzeye indirerek, vergi mevzuatının muhasebe kayıtları ve raporlama üzerindeki baskısının azaltılması amaçlanmaktadır.

Değer ve değerlendirme kavramlarına ilişkin Türkiye'deki muhasebe literatüründe yer alan makale ve tez çalışmaları incelenmiştir. Makale çalışmalarında ön plana çıkan değerlendirme kavramları; vergi değeri ile gerçeğe uygun değerdir. Bu durumun, VUK ile TMS/TFRS'nin sürekli birbiriyle karşılaştırılmasını içeren çalışmalardan kaynaklandığı ifade edilebilir. Burada VUK ile muhasebe standartlarının uyum çalışmasının önemi bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Tezler açısından bakıldığında ise enflasyon muhasebesi ile gerçeğe uygun değer kavramları ön plana çıkmaktadır. 2007 yılına kadar enflasyon muhasebesi ağırlıkta iken 2009 yılından sonra ise gerçeğe uygun değer ile yapılan çalışmalar yoğunluk kazanmıştır. Dönemsel dağılımına bakıldığında ise çalışmaların Türkiye'deki yasal düzenlemeleri dikkate aldığı sonucuna ulaşılmıştır.

KAYNAKÇA

Abdel-Khalik, A. R. (2011). Fair Value Accounting and Stewardship. *Accounting Perspectives*, 9 (4), 253-269.

Akdoğan, N. (2004). *Enflasyon Muhasebesi Kurumsal Yaklaşımlar ve Türkiye Uygulaması*. Ankara: Gazi Kitabevi.

- Akdoğan, N. ve Aydın, H. (1987). *Muhasebe Teorileri*. Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.
- Aktaş, R. ve Deran, A. (2006). "Fair Value" Karşılığı Olarak Gerçeğe Uygun Değer Kavramı ve Tespit Hiyerarşisi. *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 8 (2), 153-166.
- Andriessen, D. G. (2005). *Value, Valuation, and Valorisation*. Den Haag, Krie. Retrieved from: https://www.researchgate.net/profile/Daniel_Andriessen/publication/251768569_Value_Valuation_and_Valorisation/links/55bf7f8d08aec0e5f4475f00.pdf
- Arı, M. ve Yılmaz, R. (2015). Avantaj ve Dezavantajları Açısından Gerçeğe Uygun Değer ile Maliyet Değeri Muhasebesinin Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi. *Muhasebe ve Finansman Dergisi* (65), 147-159.
- Aron, R. (1973). *Toplumbilim Düşüncesinde Ana Akımlar, Pareto, Weber, Durkheim*. (F. Yalım, Çev.) Ankara: Ağaç Matbaası.
- Bahadır, O. (2016). Normatif Muhasebe Teorileri Kapsamında Ölçüm. *Mali Çözüm Dergisi*, (136), 35-48.
- Barth, M. E. and Landsman, W. R. (1995). Fundamental Issues Related to Using Fair Value. *Accounting Horizons*, 9 (4), 97-107.
- Bilgin, N. (1995). *Sosyol Psikolojide Yöntem ve Pratik Çalışmalar*. İstanbul: Sistem Yayıncılık.
- Bocutoğlu, E. (2012). İktisat Teorisinde Emeğin Öyküsü; Değerin Kaynağı Olan Emekten Marjinal Faydanın Türevi Olan Emeğe Yolculuk. *Hak-İş Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi*, 1 (1), 127-150.
- Çiftci, Y. (2004). 5024 Sayılı Kanun: Enflasyon Düzeltmesinin Esasları ve Uygulama Örnekleri. *Muğla SMMMÖ*, (17)
- Çiftci, Y. (1999). Fiyatlar Genel Seviyesi Muhasebesi. *Vergi Sorunları Dergisi*, (124), 113-134.
- Ersoy, E., (2006). Değer Farklılaşmalarının Sosyolojik Boyutu (Malatya Örneği), Yayınlanmamış Doktora Tezi, *İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Malatya.
- Fichter, J. (2006). *Sosyoloji Nedir*. (N. Çelebi, Çev.) Ankara: Anı Yayıncılık.
- Fujioka, T., Seko, S. and Hoontrakul, P. (2008). The State of Fair Value Accounting, Global Financial Crisis and Implications to Thailand. *Presentation for H.E. DPM Dr. Olarn at Sasin (17th Nov. 08)*, 1-16.
- Gürkan, S. (2014). Yatırımcıların Gerçeğe Uygun Değer Hiyerarşisine Yönelik Algıları Üzerine Bir Çalışma. *Muhasebe ve Denetim Bakış*, 14(43), 65-86.
- Kösemihal, N. Ş. (1995). *Sosyoloji Tarihi*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Örten, R. ve Karapınar, A. (2003). *Enflasyon Muhasebesi*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Özensel, E. (2003). Sosyolojik Bir Olgu Olarak Değer. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 1 (3), 217-239.
- Özgebel Bilis, P., (2011). Çizgi Filmlerde Temsil Edilen Toplumsal Değerler Sistemi. Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İzmir.
- Poroy Arsoy, A. (2012). Muhasebe Standartlarında Ölçüm Süreci ve Ölçüm Esasları. *Bursa SMMMÖ Bilanço Dergisi*, (140), 62-67.
- Smith, A. (2001). *Ulusların Zenginliği*. (A. Yunus ve M. Bakırcı, Çev.) İstanbul: Alan Yayıncılık.
- Şenel, S. A., Tuncay, M., Önoğul, Ö. ve Karslı, C. (2011). Türkiye Muhasebe Standartlarında Yer Alan Bir Değerleme Ölçüsü: Gerçeğe Uygun Değer. *E-Journal of New World Sciences Academy*, (1), 48-76.

Şensoy, N., (2003). Değerleme Esaslarında Eğilim ve Etkileşimler, *Türkiye XXII. Muhasebe Eğitim Sempozyumu*, Bellek/Antalya, 21-42.

TFRS 13 Gerçeğe Uygun Değer Standardı. Erişim adresi: http://www.kgk.gov.tr/Portalv2Uploads/files/DynamicContentFiles/T%C3%BCrkiye%20Muhasebe%20Standartlar%C4%B1/TMSTFRS2018Seti/TFRS/TFRS_13_2018.pdf.

Türel, A. (2012). *Finansal Raporlamada Gerçeğe Uygun Değer Yaklaşımı*. İstanbul: Türkmen Kitabevi.

Uluslan, H. (2008). Değerleme Esasları ve Finansal Tabloların Niteliksel Özellikleri Açısından İncelenmesi. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 8 (1), 129-154.

Ülken, H. Z. (2001). *Bilgi ve Değer*. İstanbul: Ülken Yayınları.

Yüksel, A. (1997). *Enflasyon Muhasebesi*. İstanbul: Literatür Yayıncılık.

Zeef, S. A. (2007). The SEC rules historical cost accounting: 1934 to the 1970s. *Accounting and Business Research*, 37 (1), 49-62.

Ek A. Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Makalelerin Kaynakçası

Acar, D. ve Tugay, O. (2005). Enflasyon Düzeltmesi ve Uygulama Düzeyinin Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (26), 81-94.

Acar, E. ve Durucasu, H. (2015). Belirsizlik Altında Yap-İşlet-Devret (YİD) Projesi Finansal Yapılabilirliğinin Yargısal Olasılıklara Dayalı Simülasyon Modeliyle Değerlendirilmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, (9), 579-598.

Açık, S. (2006). Enflasyonun Finansal Tablolar Üzerindeki Etkilerini Giderici Bir Tedbir Olarak Enflasyon Muhasebesi ve Türkiye'deki Yasal Düzenlemeler. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8 (2), 345-360.

Adalı, M. R., Cengiz Toklu, M. ve Kiraz, A. (2015). Enerji Tasarrufu Sağlayan Bir Cihazın Etkili Ekonomik Faktörler İle Yatırım Analizi. *Endüstri Mühendisliği Dergisi*, 27 (1), 17-24.

Akal, M. (2006). Tek Merkezli Kent Arsa Fiyat-Belirleme Davranışsal Modeli: Sakarya İli, Büyükşehir, Merkez İlçe İçin Teklif Edilen Rant Fonksiyonları. *Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (11), 1-26.

Akçay, A., Sariözkan, S., Al, S. ve Dinç, F. (2015). Pastırma Üretim ve Satışının Kullanılan Karkas Parçasına Göre Ekonomik Analizi. *Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dergisi*, 62 (2), 133-137.

Akçay, Y. ve Uzunöz, M. (1999). Meyve Plantasyonlarında Yatırım Analizi (Tokat Merkez İlçe Kapama Şeftali Bahçeleri Örneği). *Gaziosmanpaşa Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, 16 (1), 99-117.

Akdoğan, M. U. (2013). IFRS (TFRS) 13 Standardı Kapsamında Gerçeğe Uygun Değer Ölçütü ve Vergi Usul Knaunundaki Değerleme Ölçütleriyle Örtüştüğü Durumlar. *Muhasebe ve Denetime Bakış Dergisi*, (40), 109-124.

Akgün, A. İ. (2011). Türkiye Finansal Raporlama Standartları'nda Şerefiye ve Gerçeğe Uygun Değer İlişkisi. *Çukurova Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 12 (2), 39-61.

Akgün, A. İ. (2016). Türkiye Muhasebe Raporlama Standartları'nda Tarihi Maliyet Muhasebesinden Gerçeğe Uygun Değere Yöneliş. *Siyaset, Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 4 (3), 127-153.

Akıncı, A., ve Başol, O. (2015). Vergi Algısı Üzerine Bir Alan Araştırması: Kırklareli İlinde Yaşayan İnsanların Vergi Algısı. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (43), 170-179.

Akkaya, C. (2005). Yatırım Projelerinin Değerlendirilmesinde Alternatif Bir Yöntem: Reel Opsiyonlar. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (28), 172-178.

Akkaya, M. (2014). 6518 Sayılı Kanunla Getirilen Vergisel Düzenlemelere Genel Bakış: "Korumalı İşyeri İndirimi ve Sınai Mülkiyet Hakları İstisnası". *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (312), 66-74.

Aksoy, M. (2015). Yapım İşleri Kamu Alımlarında Yaklaşık Maliyet Belirleme Usulünün Sözleşme Bedeli ve Etkin Kaynak Kullanımına Etkisi. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5 (1), 65-88.

Aksoylu, S. (2013). Tarımsal Faaliyetlerin Türkiye Muhasebe Standardı 41 (TMS-41)'e Göre Muhasebeleştirilmesi: Gerçeğe Uygun Değer Muhasebesi. *Muhasebe ve Denetime Bakış* (39), 65-78.

Aktaş, R. (2015). Enflasyon Muhasebesi Uygulamasının KOBİ'ler ile SPK'ya Tabi İşletmelerin Finansal Tabloları Üzerindeki Etkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 23 (23), 6-20.

Aktaş, R. ve Deran, A. (2006). "Fair Value" Karşılığı Olarak Gerçeğe Uygun Değer Kavramı ve Tespit Hiyerarşisi. *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 8 (2), 153-166.

- Alagöz, A. ve Antepli, A. (2013). Canlı Varlıklarda Değer Tespiti ve Muhasebeleştirilmesi. *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, 6 (3), 107-124.
- Alcan, S. (2014). Türkiye'de Petrol Ürünleri Fiyatlarında Verginin Payı ve Diğer Ülkeler ile Karşılaştırılması. *Çukurova Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 15 (1), 77-94.
- Aliyev, P. ve Hopoğlu, S. (2016). Vergilerin Gelir Dağılımı Temelinde Verimliliği. *Siirt Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisadi Yenilik Dergisi*, 3 (2), 27-45.
- Alpaslan, H. İ. (2015). TMS/TFRS Kapsamında Gayrimenkul Değerleme ve Gerçeğe Uygun Değerin Tespitinde Emsal Karşılaştırma ve Gelir İndirgeme Yöntemleri Üzerine Bir Uygulama. *Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, (4), 17-35.
- Altay Topcu, B. ve Sümerli Sarıgül, S. (2015). Gelir Vergisi Kanunu Çerçevesinde Değer Artış Kazancı Vergilemesi. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8 (1), 95-110.
- Altıntaş, G. ve Akçay, Y. (2010). Tokat İli Erbaa Ovası'nda Süt Sığırcılığı Yetiştiriciliğinin Karlılığı (Bir Yatırım Analizi Örneği). *Verimlilik Dergisi*, (1), 109-128.
- Arı, M. ve Yılmaz, R. (2015). Avantaj ve Dezavantajları Açısından Gerçeğe Uygun Değer ile Maliyet Değeri Muhasebesinin Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (65), 147-159.
- Arslan, M. C. (2017). Yönetim Kararlarında Geçerli Maliyet Analizlerine Alternatif Bir Yöntem: Bulanık Topsıs Yöntemi. *Gazi İktisat ve İşletme Dergisi*, 3 (2), 72-101.
- Aslıhak, A. (2014). Grup İçi Borç Verme İşlemlerinde Emsal Faiz Oranı. *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (308), 159-164.
- Ayçiçek, F. (2011a). TMS 39 Çerçevesinde Bir Finansal Araç Olarak Tahviller. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (50), 59-76.
- Ayçiçek, F. (2011b). Türkiye Muhasebe Standartlarında Bugünkü Değerinden Ölçülen Varlık ve Yükümlülükler. *Mali Çözüm Dergisi*, (105), 71-89.
- Aygören, H. ve İlem, M. (2010). Türkiye'de Özelleştirme Sonrası Araç Muayene İstasyonları Sermaye Bütçelemesinin Monte Carlo Simülasyonu Yöntemi ile Analizi. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (48), 75-88.
- Badem, A. C. (2012). TMS 18 Hasılat Standardı Kapsamında Senetsiz Vadeli Satışlar ve Ertilenmiş Vergi Etkisi; TMSUGT ile Karşılaştırma. *Muhasebe ve Denetim Bakış*, (36), 61-81.
- Bahadır, O. (2012). KOBİ'ler için UFRS/TFRS Kapsamında Temel Finansal Araçlar: Muhasebeleştirme ve Ölçüm. *Mali Çözüm Dergisi*, (111), 43-60.
- Bahadır, O. (2016). Normatif Muhasebe Teorileri Kapsamında Ölçüm. *Mali Çözüm Dergisi*, (136), 35-48.
- Bakmaz, Z. (2008). Yargı Kararları Işığında Emsal Kira Bedeli Uygulaması. *Mali Çözüm Dergisi*, (90), 179-192.
- Bakmaz, Z. ve Polat, E. (2016). Kat Karşılığı İnşaat İşlerinde Arsa Payı Dâhil Emsal Bedelin Tespiti ve Muhasebeleştirilmesi. *Vergi Raporu Dergisi*, 24-34.
- Bal, H. (2011). Finansal Kiralama İle İlgili Vergi Kanunlarındaki Değişikliklerin Sermaye Bütçelemesi Kararlarına Etkisi. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 3 (3), 76-86.
- Bal, H. (2010). Özkaynağa Nakit Akımı ve Firmaya (Projeye) Nakit Akımı Yöntemlerinin Bir Projeye Yatırım Kararında Kabul ve Red Açısından Farklı Sonuç Vermelerini Etkileyen Faktörler. *İşletme Araştırma Dergisi*, 2 (1), 21-42.
- Başak, L. (2014). 6518 Sayılı Kanun İle Sınai Mülkiyet Hakları İçin Getirilmiş Olan İstisna Hükümünün Analizi ve Dikkat Edilmesi Gereken Bazı Hususlar. *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (308), 88-93.
- Başak, L. (2014). Son Yönetmelik Düzenlemesine Göre Teknoloji Geliştirme Bölgelerinde Faaliyet Gösteren Kişilerin Yararlanabileceği Muafiyet ve İstisna Düzenlemeleri. *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (312), 16-24.
- Batı, M. (2016). Foward Sözleşmeler Vergiden Kaçınma Aracı Mıdır? *Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 65 (4), 1217-1244.
- Batı, M. (2017). Gayrimenkul Satış İşlemlerinde Tapu ve Kadastro Harçlarının Uygulanmasında Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri. *Vergi Dünyası Dergisi*, (425), 16-26.
- Batırel, Ö. F. (2012). Tacirler, Yeni Türk Ticaret Kanunu ve Vergi Ödevi. *İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (22), 9-24.
- Berkay, F. ve Armağan, R. (2011). Vergilemenin Uluslararası Boyutlarından Çifte Vergilendirme Sorunsalının Türk Vergi Sistemine Etkisi. *Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi*, 3 (5), 88-106.
- Bezirci, M. ve Dündar, A. O. (2011). Lojistik Köylerin İşletmelere Sağladığı Maliyet Avantajları. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 13 (1), 292-307.
- Bilen, A. ve Özkan, F. (2016). TMS-36 Varlıklarda Değer Düşüklüğü Standardına Göre Kullanım Değerinin Hesaplanması. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (70), 1-14.
- Bozdemir, E. (2014). Gerçeğe Uygun Değer Muhasebesinin Ertilenmiş Vergiler Üzerindeki Etkisi. *Mali Çözüm Dergisi*, (121), 77-105.

- Bozkurt, İ. ve Ercan, M. K. (2016). Kamusal Bir Sektör Olarak Uzay Sektörü ve Uzay Sektörüne Yönelik Yatırımların Değerlemesi. *International Review of Economics and Management*, 4 (3), 1-26.
- Bozkuş Kahyaoğlu, S. (2013). Uygulayıcı Gözüyle UFRS Uygulamalarında Denetçinin Destekleyici/Tamamlayıcı Rolü. *Mali Çözüm Dergisi*, (120), 115-123.
- Can, A. V. (2010). Krizlin Muhasebesi ve Muhasebenin Krizi. *Mali Çözüm Dergisi*, (97), 21-47.
- Can, B. ve Bülbül, Z. (2013). Arsa ve Arazi Takdir Komisyonu Kararları ve Bunlara Karşı Dava Açılması. *Türkiye Adalet Akademisi Dergisi*, (14), 871-895.
- Cangir, B. ve Dakmaz, F. (2014). Grup Şirketlerinde Birebir Kredilerin Transfer Fiyatlandırması Açısından Değerlendirilmesi. *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (305), 97-107.
- Ceran, Y. ve Ortakarpuz, M. (2014). İhracat Hasılatının Vergi Uygulamaları ve Türkiye Muhasebe Standartları. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 11 (1), 1-16.
- Chambers, N. (2005). Gerçek Opsiyonların Fiyatlandırılması. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (26), 70-80.
- Çakır, H. M. ve Sabuncu, B. (2016). Riskten Korunma Amaçlı Türev Araçların Türkiye Muhasebe Standartları Kapsamında Muhasebeleştirilmesi. *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (25), 121-137.
- Çakır, M. ve Çakır, N. (2016). İndirimli Kurumlar Vergisinin Uygulanması ve Değerlendirilmesi. *Vergi Dünyası Dergisi*, (423), 109-118.
- Çekiciler, C. (2016). Kurumlar Tarafından Özel Maliyet Bedeli Olarak Aktifleştirilen İktisadi Kıymetlerin Bedelsiz Olarak Mülk Sahibine Devri Halinde Vergilendirme. *Vergi Raporu Dergisi*, 61-66.
- Çelik, M. (2017). 5746 Sayılı Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun Kapsamında Sunulan Vergisel Teşvikler. *Vergi Dünyası Dergisi*, (427), 124-132.
- Çelik, M. (2016). Emtia Maliyet Bedelinin Tespiti ve Değerlemesinde Önem Arz Eden Hususlar. *Mali Çözüm Dergisi*, (137), 243-256.
- Çelik, M. H. ve Baykan, U. N. (2003). Kamuya ait Bina İnşaatlarında Tahmin Edilen Maliyet ile Gerçekleşen Maliyet Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi. *Politeknik Dergisi*, 6 (4), 677-692.
- Çelik, M. ve Uyar, U. (2012). Vergi Kalkanı Değeri ve Firma Büyüme Oranı İlişkisi: Duyarlılık Analizi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 17 (2), 393-404.
- Çelik, V. (2015). Menkul Kıymetlerin Değerlenmesi ve Türev Ürünlerin Özel Durumu. *Vergi Sorunları Dergisi*, 38 (319), 146-153.
- Çetinoğlu, T. ve Tutkavul, K. (2013). Aracı Kurumlarda Kapsamlı Gelirin Raporlanması ve Faaliyet Sonuçlarına Etkisinin İncelenmesi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (38), 143-170.
- Çiftçi, M. ve Aktaş, T. (2014). Teknoloji Geliştirme Bölgelerinde Seri Üretime Tabi Tutularak Pazarlanan Yazılımların Gayri Maddi Hak Bedellerinin Ayrıştırılması Sorunu. *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (304), 122-128.
- Dabbaoğlu, K. (2008). Finansal Kiralama İşlemlerinde Net Bugünkü Değer Hesaplamaları. *Mali Çözüm Dergisi* (87), 51-64.
- Dabbaoğlu, K. (2016). Batıklıkta Rayiç Değere Karşı Gerçeğe Uygun Değer ve Bağımsız Denetim. *Vergi Dünyası Dergisi*, (422), 10-13.
- Demir, Ş. (2016). TMS/TFRS ve VUK Değerleme Ölçülerinin Ertelenmiş Vergi Varlıkları ve Ertelenmiş Vergi Yükümlülükleri Yönünden İncelenmesi. *Vergi Sorunları Dergisi*, 38 (319), 9-20.
- Demirbaş, M. ve Sezgin, F. H. (2010). Likidite Krizi Sürecinde Amerika Birleşik Devletleri, Avrupa Birliği'ne Üye Ülkeler ve Türkiye'deki Bankacılık Sektörünün Karşılaştırmalı Etkinlik Analizi: 2006-2010 Dönemi. *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 12 (3), 135-158.
- Demirbugan, A. (2014). Madencilik Projelerinin Çevresel Dışsallıklar Göz Önünde Bulundurularak Ekonomik Değerlendirmesi. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7 (2), 403-422.
- Demirbugan, A. (2005). Madencilik Yatırım Projelerinin Ekonomik Değerlendirmesinde Dinamik Yöntemler: Kaynak Kullanımı Açısından Yaklaşım. *Madencilik Dergisi*, 44 (3), 13-18.
- Demirbugan, A. (2016). Yatırım Projelerinin Gelir Grupları Açısından Değerlendirilmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13 (35), 276-298.
- Deran, A. (2013). Stratejik Bir Karar Verme Aracı Olarak Yaşam Seyri Maliyet Analizlerinin Tedarik Sürecindeki Yeri ve Önemi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17 (2), 465-484.
- Deran, A. ve Acar, A. (2016). TMS 2. Stoklar Standardı ve Vergi Usul Kanunu'na Göre Stok Değerleme İlkeleri, Bu Düzenlemelerin Maliyetler Üzerindeki Etkileri ile İki Düzenleme Arasındaki Farkların Analizi. *Vergi Dünyası Dergisi*, (424), 6-20.
- Deran, A. ve Savaş, İ. (2013). Maddi Olmayan Duran Varlıkların Değerleme ve Finansal Tablolarda Sunum Esasları. *Çukurova Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 14 (2), 73-95.

- Diliçıkık, A. (2016). Kentsel Dönüşüm Kapsamında Yenilenen Binaların Satışında Değer Artış Kazancı. *Vergi Dünyası Dergisi*, (419), 113-124.
- Diner, A. ve Koçer, S. (1999). "I-214" Melez Kavak Ağaçlandırmalarında Tarımın Kavakçılık Ekonomisine Etkileri. *Orman Bakanlığı*.
- Doğan, A., Güngör Tañç, Ş., ve Tañç, A. (2008). Makul Değer Muhasebesi ve İşletme Yönetimi Üzerine Etkileri. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 22 (1), 453-473.
- Ege, F. (2016). VUK 267 Çerçevesinde Emsal Bedelle Değerleme. *Mali Çözüm Dergisi* (137), 271-279.
- Ekinci, F. (2012). Gelir Vergisi Tarifesi: Almanya ve Türkiye Uygulamasının Karşılaştırması. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2 (32), 191-200.
- Elden Ürgüp, S. ve Kısakürek, M. (2017). Türkiye Muhasebe Standartlarının Üretim Maliyeti Hesaplamasına Etkisi ve Bir Uygulama. *International Journal of Academic Value Studies*, 3 (10), 1-19.
- Elmas, Y. (2014). TMS 18 Hasılat Standardına Göre Hasılat Değerlemesi ve Türk Vergi Sistemi İle Karşılaştırılması. *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (307), 187-201.
- Ercan, İ. (2011). Özel Maliyet Bedeli Niteliğindeki Kıymetlerin Kira Bedeli Karşılığında Devrinin Gelir ve Kurumlar Vergisi Tevkifatı ile KDV Açısından Değerlendirilmesi. *Mali Çözüm Dergisi*, (104), 177-190.
- Erdoğan, M. ve İlter, C. (2005). Faiz Aktifleştirme. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (26), 198-206.
- Erdoğan, M., Köksal, İ. ve Gökbel, S. (2016). Yeni TTK Çerçevesinde THDP Menkul Kıymetler Hesap Grubunun TFRS1' e Göre Açılış Finansal Tabloları'na Aktarılması. *Kastamonu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, (11), 180-232.
- Erdoğan, S. (2015). Finansal Skandalların Bağımsız Denetim Boyutu. *Mali Çözüm Dergisi*, (128), 15-32.
- Erduru, İ. ve Deran, A. (2017). TMS 36; Varlıklarda Değer Düşüklüğü Standardı'nın Genel İlkeleri ve Muhasebe Meslek Mensuplarının Bilgi Düzeylerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma. *Neşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7 (1), 38-67.
- Erer, M. ve Hazır, Ç. A. (2014). TFRS'ye Göre Yatırım Amaçlı Gayrimenkullerin Muhasebeleştirilmesi ve Ölçülmesi. *Mali Çözüm Dergisi*, (126), 15-28.
- Erhan, D. U. (2008). İnsan Kaynakları Değerinin Ölçülmesi ve Bir Sanayi Kuruluşunun 2002-2007 Yılları Arasındaki İnsan Kaynakları Değeri ve Borsa Değerinin Karşılaştırılması. *MÖDAV Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 10 (4), 67-79.
- Erkan, N., Uzun, E. ve Baş, M. N. (2002). Odun Üretim Amaçlı Kızılçam (Pinus Brutia Ten.) Ağaçlarında Ekonomik Analizler. *Batı Akdeniz Ormanlık Araştırma Müdürlüğü Teknik Bülten*, 1-41.
- Erkuş, H. ve Akcan, A. (2013). Finansal Kriz Gerçeğe Uygun Değer ve Bir Araştırma. *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5 (10), 226-241.
- Ersoy, A. ve Çakır, S. (2008). Makul Değer Muhasebesi ve Uluslararası Muhasebe Standartlarına Göre Makul Değerin Ölçümü. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (37), 15-25.
- Ertan, Y. ve Gücenme Gençoğlu, Ü. (2013). Şerefiyede Değer Düşüklüğü Testi: İMKB 50 Endeksindeki İşletmelerin Uygulamaları. *MÖDAV Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 15 (2), 1-23.
- Eskin, İ. ve Güvemli, B. (2015). Bir Alabalık Üretim Tesisinde Kobi TFRS'ye İlk Geçiş Uygulaması. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (66), 87-104.
- Filik Çiçekçi, G. (2016). 5510 Sayılı Kanuna Göre Prime Esas Kazanç Sınırları ve Gelir Vergisine Etkisi. *Vergi Raporu Dergisi*, (198), 54-69.
- Fırat, F. (2014). Uluslararası / Türkiye Finansal Raporlama Standartları ve Tek Düzen Hesap Planında Değerleme Ölçülerinin Karşılaştırılması. *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (315), 34-40.
- Gökgöz, A. (2012). Küresel Finansal Krizin Muhasebe Temelli Nedenleri Bağlamında Kurumsal Yönetim ve Muhasebe Meslek Etiğinin Önemi. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 26 (3-4), 313-331.
- Gökgöz, A. (2015). Yatırım Amaçlı Gayrimenkullerin Muhasebeleştirilmesi. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 29 (3), 459-477.
- Görücü, Ö. (2004). Orman İşletmelerinde Üretim Planlamasının Geliştirilmesi. *İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, 54 (2), 25-50.
- Güçlü, F. C. (2010). UFRS Mali Tablo Düzenleme İlkelerine Göre Tespit Edilen Kâr Rakamı Üzerinden Düzenlenen Kâr Dağıtım Tablosu. *İktisat Fakültesi Mecmuası*, 59 (2), 263-305.
- Güçlü, S. (2015). Arsa Payı Karşılığı İnşaat İşlerinde Vergi Açısından Dikkat Edilmesi Gereken Hususlar. *Vergi Sorunları Dergisi*, 38 (324), 65-75.
- Güldalı, A. (2015). Kiralanan Gayrimenkulün Kira Süresi Dolmadan Satın Alınması Halinde Henüz İfta Edilmemiş Özel Maliyet Bedelinin Durumu. *Mali Çözüm Dergisi*, (130), 221-226.

- Güllü, Ü. (2016). 150 m2 Üzerindeki Konutlar İçin KDV İndirimi ve Bu İndirimin Konut Piyasasına Olası Etkileri. *Vergi Dünyası Dergisi*, (422), 64-69.
- Gündoğmuş, M. E. ve Kalfa, V. R. (2016). Piyasa Değeri Olmayan Varlıkların Ekonomik Değerinin Belirlenmesi. *Journal of Life Economics*, (10), 177-200.
- Gündüz, N. (2015). Arsa Karşılığı İnşaat Sözleşmelerinde Emsal Olmayan Emsal Bedel. *Vergi Raporu Dergisi*, 60-66.
- Güner, H. (2014). Amortisman tabi İktisadi Kıymetlerin Ömür ve Değerini Arttıran Harcamalarda Amortisman Uygulaması. *Vergi Raporu Dergisi*, 95-103.
- Güngörmüş, A. H. ve Boyar, E. (2010). TMS-2 Stoklar Standardına Göre, Standart Maliyet Yönteminin Uygulanması. *Mali Çözüm Dergisi*, (102), 109-127.
- Gürkan, S. (2014). Yatırımcıların Gerçeğe Uygun Değer Hiyerarşisine Yönelik Algıları Üzerine Bir Çalışma. *Muhasebe ve Denetime Bakış*, 14 (43), 65-86.
- Gürler Hazman, G. ve Aksu, Y. (2013). Vergilemenin Operasyonel Maliyetleri: Mersin Vergi İdaresi Başkanlığı Örneği. *Uluslararası İktisadi ve İdari İncelemeler Dergisi*, (11), 109-126.
- Gürsoy, B. (2014). Zirai Masullerin ve Hayvanların Değerlemesi. *Vergi Raporu Dergisi*, 44-59.
- Güven, A. (2013). Yatırımlar, Belirsizlik ve Piyasa Yapısı: Kavramsal Bir İnceleme. *Afyon Kocatepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 15 (1), 1-21.
- Hak, İ. (2016). Ertelemiş Vergi Kavramı ve Ertelemiş Verginin Şüpheli Ticari Alacaklar Yönünden Değerlendirilmesi. *Vergi Sorunları Dergisi*, 39 (328), 21-30.
- Hak, İ. (2015). Mülkiyeti Başkasına Ait Taşınmazlar Üzerinde Değişiklik Yapılmasına İzin Veren Sözleşmeler Kapsamında "Özel Maliyet Bedeli" Uygulaması. *Vergi Sorunları Dergisi*, 38 (327), 62-69.
- İslamoğlu, M. ve Kaya, F. (2011). Banka Portföyündeki Kamu Borçlanma Senetlerinin, TMS 39 Kapsamındaki Finansal Araç Kategorizasyonlarına Göre Simüle Edilen Portföylerde Değerlemesi ve Değerleme Sonuçlarının Analizi. *Finans Politik Ekonomik Yorumlar*, 48 (556), 81-98.
- İşleyen, İ. Ş. (2011). Özel Maliyet Bedeli. *Mali Çözüm Dergisi*, (108), 145-150.
- İşveroğlu, G. (2014). TMS 39 Kapsamında Finansal Varlıkların Sınıflandırılması ve Değerlemesi: Borsa İstanbul 100 Endeksindeki Şirketlerin Uygulamaları. *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 10 (21), 87-106.
- Kaplanoğlu, E. (2016). TFRS 15'e Göre İşlem Fiyatının Edim Yükümlülüklerine Dağıtılması Yaklaşımları. *Vergi Sorunları Dergisi*, 39 (328), 55-72.
- Karaağaç, C. (2014). KDV Genel Uygulama Tebliği Çerçevesinde Fire ve Özellikli Bir Durum. *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (313), 159-167.
- Karasu, M. A. ve Karakaş, M. (2012). Belediyelerin Emlak Vergisindeki Gelir Kaybı: Şanlıurfa Belediyesi Örneği. *Maliye Dergisi*, (163), 431-448.
- Karcıoğlu, R., Dursun, A. ve Biçer, E. B. (2013). TKY Yakşamının İşletme Maliyet Gelişim Süreci Üzerine Etkisi ve Bir Üretim İşletmesinde Uygulama. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 27 (1), 19-40.
- Kaya, U. ve Dinç, E. (2007). Türkiye Muhasebe Standartlarına Göre Maddi Duran Varlıkların Değerlenmesi ve Muhasebeleştirilmesi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16 (2), 343-364.
- Kayalidere, G. ve Master Özcan, P. (2012). Gelir Vergisi Açısından Vergi Harcamalarının Analizi: Türkiye ve Bazı OECD Ülke Örnekleri. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 17 (1), 341-366.
- Kılıç Öztürk, G. (2017). Kira Tespit Davası ve Esasları. *Türkiye Barolar Birliği Dergisi*, (129), 229-260.
- Kılıç, F. (2015). Değer Kaybına Uğrayan Emtiada Değer Tespit İşlemleri. *Vergi Sorunları Dergisi*, 38 (327), 78-87.
- Kılınç, S. ve Yurtsever, H. (2015). Gümrük Vergisi Uyuşmazlıkların İdari Aşamada Çözüm Yolları. *Uluslararası Hakemli Akademik ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 4 (12), 1-26.
- Kırhoğlu, H. ve Şişman, A. G. (2010). İşletme Birleşmelerinde Ertelemiş Vergilerin Oluşumu ve Özel Bir Durum: Şerefiyeden Kaynaklanan Ertelemiş Vergiler. *Mali Çözüm Dergisi*, (98), 71-87.
- Kolotoğlu, O. (2014). Dağıtılan Örtülü Kazanca İsbet Eden KDV İndirim Konusu Yapılabilir Mi? *Vergi Sorunları Dergisi*, 37 (305), 7-12.
- Köse, T. ve Ferhatoğlu, E. (2009). Gelir Vergilerine İlişkin Türkiye Muhasebe Standardı (TMS 12) Kapsamında Sabit Kıymet Yenileme Fonu Uygulamasının Değerlendirilmesi. *Muhasebe ve Denetime Bakış*, (29), 43-66.
- Köse, T. ve Şengül Çelikay, D. (2015). Yeni Hasılat Standardı ve Getirdiği Değişiklikler. *Mali Çözüm Dergisi*, (127), 19-44.
- Küçük, E. (2016). Özkaynaklarda Muhasebeleştirilen Gelir ve Giderlerin Vergi Etkisi: Satışa Hazır Finansal Varlık Olarak Sınıflandırılmış Hazine Bonosu Örneği. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 30 (4), 679-704.
- Mat, H. (2016). Vergi Borçlarının Gayrimenkul ile Ödenmesinde Son Durum. *Vergi Raporu Dergisi*, 77-84.
- Mert, H. ve Baş, E. (2016). Faktoring İşletmelerinde TMS 18 Hasılat Standardı ve Bir Uygulama. *Global Business Research Congress*, 595-609.

- Mert, H. ve Baş, E. (2017). TMS 18 Hasılat ve UFRS 15 Müşteri Sözleşmelerinden Hasılat Standardlarının Factoring İşletmeleri Açısından Değerlendirilmesi. *Muhasebe ve Denetim Bakış*, (52), 35-56.
- Mert, H. ve Güteryüz, M. (2015). Muhasebe Tahminlerinin Denetimi: Stoklar ve Ticari Alacaklar için Bir Uygulama. *Mali Çözüm Dergisi*, (130), 47-66.
- Met, Ö. (2007). Konaklama İşletmelerinin Değerini Etkileyen Faktörlerin Analizi ve Değerleme Yaklaşımları. *Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi Dergisi*, (1), 42-58.
- Mucuk, M. (2005). Geçici Vergilerin Çalışma Sermayesi Üzerine Etkileri. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 1 (10), 233-245.
- Mugan, C. Ş. ve Hacıhasanoğlu, E. (2010). Gerçeğe Uygun Değer ve Kriz: Tartışmalı İlişki. *MÖDAV Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 12 (1), 1-23.
- Mutlu, Ö., Ordu, M. ve Polat, O. (2016). Düşük Riskli Yatırımcılar İçin Bireysel Emeklilik Sistemi İle Banka Vadeli Mevduat Sisteminin Karşılaştırılması. *Alphanumeric Journal*, 4 (2), 95-114.
- Oğuz, M. (2016). Tanımlanmış Fayda Planlarının 19 Nolu Türkiye Muhasebe Standardı Çerçevesinde Muhasebeleştirilmesi ve Ortaya Çıkardığı İktisadi Sonuçlar. *Öneri Dergisi*, 12 (45), 393-410.
- Oran Sözer, J., Aytürk, Y. ve Akbaba, C. (2013). İlk Halka Arz Bilmecesi: Türk Sermaye Piyasasından Güncel Bulgular. *Bankacılar Dergisi*, (87), 79-97.
- Organ, İ. ve Çiftçi, T. E. (2015). Türkiye Emlak Vergisi Uygulamasından Kaynaklanan Sorunlar ve Çözüm Önerileri. *Niğde Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 8 (4), 127-147.
- Ortaç, R. ve Ertürk Atabey, S. (2016). Bir Vergi Güvenlik Önlemi Olarak Kontrol Edilen Kurum Kazancı ve Türkiye-Hollanda Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması Açısından Uygulanmasının İncelenmesi. *Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9 (1), 63-77.
- Öcal, E. (2015). Transfer Fiyatlandırmasında Karşı Taraf Düzeltmesi Nereye Kadar? *Vergi Sorunları Dergisi*, 38 (320), 9-12.
- Öge Güney, P. (2009). Yeni Fiyat Belirlenme Teorisi: Bir Literatür Taraması. *H.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 27 (1), 25-44.
- Örten, R. ve Bayırlı, R. (2007). TMS 16'ya Göre, Maddi Duran Varlıkların Dönem Sonunda Değerlemesi ve Muhasebe Uygulamaları. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (36), 34-50.
- Öz, S. (2012). Türkiye'de Geçici Vergi Uygulamasının Karşılaştırmalı Değerlendirmesi. *Sosyoekonomi Dergisi*, 18 (18), 105-131.
- Özcan, S. ve Saçlı, C. (2009). Elbise Dolabı Üretimi için Yatırım Alternatifinin Seçilmesi ve Mobilya Sektöründe Bir Uygulama. *Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 9 (18), 251-272.
- Özdemir, M. ve Parmaksızoğlu, İ. C. (2006). Mekanik Tesisatta Ekonomik Yalıtım Kalınlığı. *Tesisat Mühendisliği Dergisi*, (91), 39-45.
- Özdemir, S. ve Elitaş, C. (2011). Bankacılık Sektöründe Menkul Değerlerin TMS 39 Standardına Uygun Olarak Muhasebeleştirilme İşlemlerinde Ortaya Çıkan Farkların Tespiti Üzerine Bir İnceleme. *Mali Çözüm Dergisi*, (106), 17-42.
- Özkan, A. (2009). TMS-12 Gelir Vergileri Standardına Göre Ertelenmiş Vergiler ve Muhasebe Uygulamaları. *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, (32), 97-112.
- Özkan, M. ve Terzi, S. (2009). Gerçeğe Uygun Değer Ölçümünün Uluslararası Muhasebe Standartları ve Amerika Muhasebe Standartları (SFAS) Açısından İncelenmesi. *Mali Çözüm Dergisi*, (92), 23-50.
- Öztürk, D. ve Akçay, Y. (2011). Fındık Yetiştiriciliğinin Yatırım Analizi ve Karlılığının Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma (Samsun ili Çarşamba ve Terme Ovası Örneği). *KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 13 (21), 65-73.
- Öztürk, E. (2015). Maddi Duran Varlıkların Raporlanmasında Gerçeğe Uygun Değer Hiyerarşisinin Kullanılması. *Yönetim ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 13 (3), 199-214.
- Öztürk, V. ve Çınar Bal, E. (2009). 545 Nolu "Gerçeğe Uygun Değer Ölçümleri ve Açıklamalarının Denetimi" isimli Uluslararası Denetim Standardı Kapsamında Gerçeğe Uygun Değer Kavramı ve Denetimi. *Üçüncü Sektör Kooperatifçilik*, 44 (1), 27-36.
- Özulucan, A. (2002). Enflasyonun Muhasebe Verileri Üzerindeki Etkisinin Giderilmesinde Kullanılan Otofianzman Yöntemleri ve Enflasyon Muhasebesi Üzerine Bir Araştırma. *Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi*, 57 (4), 127-152.
- Pamukçu, F. (2011). Gerçeğe Uygun Değer Muhasebesi ve Finansal Tablolara Etkisi. *Mali Çözüm Dergisi*, (103), 79-95.
- Parlakkaya, R. ve Çetin, H. (2010). Gerçeğe Uygun Değer Muhasebesi Finansal Krizlerin Sebebi mi Yoksa Habercisi mi? *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, 3 (2), 75-85.
- Parlakkaya, R. ve Tunçez, H. A. (2011). TMS 41 Tarımsal Faaliyet Kapsamında Hayvancılık İşletmelerinde Muhasebe Uygulaması. *MÖDAV Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 13 (4), 143-174.
- Pehlivan, S. ve Gökbnar, A. R. (2010). Ülkemizde Transfer Fiyatlandırmasının Yol Açtığı Tahmini Kurumlar Vergisi Kaybı. *Yönetim ve Ekonomi: Celal Bayar Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 17 (1), 99-120.

- Pınarbaşı, M. (2016). Reeskont Uygulanan Senetlerde Katma Değer Vergisi Tutarının Durumu. *Vergi Raporu Dergisi*, (202), 82-88.
- Polat, B., Akdi, K. ve Akar, N. (2016). TMS 41-Tarım Faaliyetleri Standardı Kapsamında Gerçeğe Uygun Değer Belirlenmesi ve Dönem Sonu Değerleme İşlemlerinin VUK Hükümleri İle Kıyaslanması. *Vergi Sorunları Dergisi*, 39 (328), 31-54.
- Poyraz, H. (2014). Özel Maliyet Bedeli ve İşletmeye Dâhil İktisadi Kıymetin Faydalı Ömrünün Kira Süresinden Farklı Olması Halinde Özel Maliyet Bedelinin İtfası. *Vergi Raporu Dergisi*, 188-198.
- Saçan, E. (2014). Türkiye'de Bankacılar Açısından Gerçeğe Uygun Değer Muhasebesinin Yaşanan Finansal Krizlerdeki Rolü. *Mali Çözüm Dergisi*, (126), 57-79.
- Sağlam, M. (2015). Emlak Vergisi Kanunu'na Göre Vergi Değerinin Tespiti Ve Vergi Değerinin İlgili Diğer Vergilere Etkisi. *Vergi Sorunları Dergisi*, 38 (324), 20-23.
- Saraçoğlu, F., Pürsünlerli Çakar, E. ve Çakır, M. (2016). Rant Vergisi ve Ülkemizdeki Tartışmalar. *Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 17 (3), 83-99.
- Sarısoy, İ. ve Beşer, M. K. (2011). İndirimli Kurumlar Vergisi Oranının Küçük ve Orta Ölçekli İşletme Faaliyetleri Üzerindeki Etkisi: Seçilmiş OECD Ülkeleri için Panel Regresyon Analizi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 20 (1), 407-422.
- Savaş, H. ve Kılıç, İ. (2013). Yalın Lojistik Açısından Konaklama İşletmelerinin Tedarik Zinciri Yapısı ve Karşılaştırmalı Bir Maliyet Analizi. *Muş Alparlan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1 (1), 191-222.
- Sezgin, B. (2011). Son Gelişmeler Işığında Emsal Kira Bedeli. *Mali Çözüm Dergisi*, (103), 223-230.
- Sugözü, İ. H., Yıldırım, H. ve Aydın, H. İ. (2014). Vergi Adaleti Açısından Motorlu Taşıtlar Vergisinin Analizi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (32), 115-128.
- Şahin, M. ve Hatırlı, S. A. (2016). Türkiye'de Vergi Uygulamaları ve Vergi Ahlakı İlişkisi: Trabzon, Giresun ve Gümüşhane İlleri Örneği. *Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, 7 (18), 253-272.
- Şenel, S. A., Tuncay, M., Önoğlu, Ö. ve Karlı, C. (2011). Türkiye Muhasebe Standartlarında Yer Alan Bir Değerleme Ölçüsü: Gerçeğe Uygun Değer. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 6 (1), 48-76.
- Şener, M. (1998). Türkiye'de Belediyelerin Finansman Sorunları ve Çözüm Önerileri. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5 (5), 7-24.
- Şengür, E. D. (2013). Finansal Kiralama İşlemlerinde Kiracı Açısından Kira Ödemelerinin Hesaplanması ve Finansal Raporlama Üzerine Etkileri. *Niğde Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 6 (1), 263-279.
- Şensoy, N. ve Perek, A. A. (2010). KOBİ için Uluslararası Finansal Raporlama Standardı ve Vergi Usul Kanunundaki Değerleme Esaslarına Toplu Bakış. *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, 3 (2), 47-73.
- Tanrıvermiş, H. ve Şanlı, H. (2008). Tarım Politikalarının Arazi Değerlerine Etkilerinin Değerlendirilmesi. *Üçüncü Sektör Kooperatifçilik*, 44 (3), 15-40.
- Taştan, H. (2013). Ceviz Bahçelerinde Türkiye Muhasebe Standartları – 41 Ve Vergi Usul Kanunu Uyarınca Amortisman Ayrılması Ve Değerlemesinin Karşılaştırmalı İncelenmesi. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (60), 25-38.
- Teker, D. L. (2008). Sağlık Sektöründe Proje Finansman Modelleri: Türkiye İçin Bir Model Önerisi ve Bir Hastane Projesinin Fizibilite Analizi. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (37).
- Tekşen, Ö. (2010). TMS-12 Gelir Vergileri Standardına Göre Ertelenmiş Verginin İncelenmesi ve Muhasebeleştirilmesi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 15 (2), 297-317.
- Terzi, S. (2009). Şerefiye Değer Düşüklük Testinin Uluslararası Muhasebe Standardı (IAS 36) ve Amerikan Muhasebe Standardı (SFAS 142) Açısından İncelenmesi. *Mali Çözüm Dergisi*, (95), 101-122.
- Tokay, S. H. ve Deran, A. (2009). Türkiye Muhasebe ve Finansal Raporlama Standartlarında Gerçeğe Uygun Değer Ölçüsünün Kullanımı. *MÖDAV Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 11 (1), 149-188.
- Toksoy, E. S. (2015). Menkul kıymetlerin VUK, TMS, TFRS, UMS ve UFRS açısından değerlendirilmesi ve muhasebeleştirilmesi. *Vergi Raporu*, 122-140.
- Tuğay, O. (2014). Maddi Duran Varlıklarda Değer Düşüklüğü, Değer Düşüklüğünün İptali ve Muhasebeleştirilmesi İşlemlerinin TMS 16/TMS 36 ve Vergi Mevzuatı Açısından İncelenmesi. *Muhasebe ve Vergi Uygulamaları Dergisi*, 7 (1), 31-52.
- Tuğay, O. (2013). Türkiye Muhasebe Standardı 41'e Göre Canlı Varlıkların Gerçeğe Uygun Değerinin Tespiti ve Muhasebeleştirilmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(8), 148-165.
- Tuğcu, A., Arslan, O., Köse, R. ve Yamankaradeniz, N. (2016). Jeotermal Destekli Absorpsiyonlu Soğutma Sisteminin Termodinamik ve Ekonomik Analizi: Simav Örneği. *Isı Bilimi ve Tekniği Dergisi*, 36 (1), 143-159.
- Ulu, H. (2016). Katma Değer Vergisinde Emsal Bedel ve Emsal Ücret Uygulanması. *Vergi Raporu Dergisi*, 159-164.

- Ulusan, H. (2014). Borsa İstanbul Pay Piyasası'na Kayıtlı Şirketlerde Yönetimin Uzun Vadeli Finansal Olmayan Varlıkları Gerçeğe Uygun Değeri İle Raporlama Kararının Belirleyicileri Üzerine Ampirik Bir Araştırma. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 6 (1), 124-150.
- Ulusan, H. (2008). Değerleme Esasları ve Finansal Tabloların Niteliksel Özellikleri Açısından İncelenmesi. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 8 (1), 129-154.
- Ulusan, H. (2007). Finansal Raporlama Açısından Değerleme. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16 (2), 525-544.
- Ulusan, H. (2006). Makul Değer Muhasebesi ve Konu Kapsamındaki Gelişmeler. *Öneri Dergisi*, 7 (26), 113-130.
- Usul, H. ve Özdemir, O. (2007). Türkiye Muhasebe Standartlarına Göre İnternet Sitesi Maliyetlerinin Muhasebeleştirilmesi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 12 (3), 121-132.
- Uzunöz, M. ve Çiçek, A. (1998). Niksar Ovasında Melez Kavak Yetiştiriciliğinin Önemi Ve Alternatif Tarla Ürünlerine Göre Karlılığı Üzerine Bir Araştırma. *Gaziosmanpaşa Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, (1), 85-106.
- Vargün, H. (2009). Tam Zamanında Üretim Modeline Göre Maliyetlerin İzlenebilirliği. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (44), 251-263.
- Vural, G. (2007). Doğrudan Yabancı Yatırımlar ve Bu Yatırımların Değerlendirilmesinde Model Seçimi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16 (1), 561-580.
- Vural, S. (2016). Serbest Meslek Kazançlarında Gelir Vergisi ve Katma Değer Vergisi Uyumsuzluğu ile Emsal Bedel Uygulamasının Belge Düzenine Etkisi. *Vergi Raporu Dergisi*, 30-36.
- Yardımcıoğlu, M., Doğrul, A. R. ve Ay, H. M. (2011). Gayri Menkul Alım Satım İşlemlerinde Vergi Kayıp ve Kaçağı. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 1 (1), 27-56.
- Yeliven, L. (2015). Emsal Olmayan Varlıkların Emsal Bedeli Nasıl Belirlenebilir? *Vergi Sorunları Dergisi*, 38 (320), 58-62.
- Yersel, H. G. ve Konuk, A. (1997). Manyezit Maden İşletmeciliğinde Sınır %SiO₂ Kararları Riskliliği. *Madencilik Dergisi*, 36 (1), 11-20.
- Yiğit, V. (2016). Tıbbi Hizmetlerde Dış Kaynaklardan Yararlanma: Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) Teknolojisinin Ekonomik Analizi. *Balkan Sosyal Bilimler Dergisi*, 5, 763-772.
- Yıldız, F., Kara, E. ve Yanık, A. (2014). KOBİ-TFRES'ye Göre Kiralama İşlemlerinin Muhasebeleştirilmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14 (1), 461-478.
- Yıldıztekin, İ. (2009). Konaklama Hizmetlerinde Maliyete Dayalı Fiyatlama ve Değişiminin Bölüm Karlılığına Etkileri. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 23 (4), 215-240.
- Yıldıztekin, İ. (2013). TMS-11 ve 12 Standardı Kapsamında Ertelenmiş Vergilere İlişkin Muhasebe Kayıtları. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17 (1), 295-320.
- Yılmaz, E. (2013). Gayrimenkullerin Türkiye Muhasebe Standartlarına Göre Sınıflandırılması ve Yatırım Amaçlı Gayrimenkullerin TMS-40 Standardı Kapsamında Muhasebeleştirilmesi. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 5 (4), 273-289.
- Yılmaz, E. (2014). TMS 19 Standardında Kıdem Tazminatları Karşılığının Muhasebeleştirilmesi. *Vergi Raporu*, 219-231.
- Yılmaz, E. (2014). Türkiye Muhasebe Standartları Kapsamında Tarımsal Devlet Teşviklerinin Muhasebeleştirilmesi. *MÖDAV Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 16 (2), 57-71.
- Yılmaz, E. ve Süslü, B. (2015). Verginin Ağırlıklandırılmış Fiyat Elastikiyetinin Hesaplanması: Türkiye (1998-2013). *Çankırı Karatekin Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 5 (1), 337-346.
- Yılmaz, R. ve Çelikay, F. (2017). Para ve Vergiler Arasındaki Nedensellik İlişkisi: OECD Ülkeleri Üzerine Bir İnceleme. *Optimum Ekonomi ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 4 (2), 121-133.
- Yılmaz, Z., Çankaya, F. ve Karakaya, A. (2017). Yıkım ve Yeniden Yapım Maliyetlerini Etkileyen Faktörlerin Bina Maliyet Oranı Açısından Önemi. *Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 7 (2), 395-412.
- Yolalıcı, M. E. (1998). 1922-1923 Yıllarında Samsun'da Fiyat Hareketleri (Belediye Meclisi Zabıt Defteri'ne Göre). *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi*, 121-145.
- Yurtalan, S. (1999). Türkiye'de Brucella Abortus Hastalığı Kontrolünün Ekonomik Önemi. *Pendik Veteriner Mikrobiyoloji Dergisi*, 30 (2), 35-41.

Ek B. Değer ve Değerleme Kavramlarına İlişkin Doktora ve Yüksek Lisans Tezlerinin Kaynakçası

- Ağca, Ş., (1997). Bir Kaynak Kısıtlı Proje Çizelgelemesinde Net Şimdiki Değer Azamileştirilmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Akbaş, G., (2015). Gerçeğe Uygun Değer Muhasebesinin Finansal Tablolara Etkisi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Okan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.

- Akçin, G., (2003). Maliyet Bedeli Artırımı ve Yeniden Değerlemenin Vergi Kanunlarındaki Yeri ve Uygulaması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Akın, Ö., (2004). Finansal Tabloların Enflasyondan Arındırılması Teknikleri Üzerine Bir İnceleme, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İzmir.
- Aktaş, R., (2005). Sigorta İşletmelerinde Gerçeğe Uygun Değer Yaklaşımının Kullanılması ve Değerlendirilmesi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Aktaş, S., (2006). Enflasyon Muhasebesinin Mali Tablolara Etkisi ve Türkiye'de Yıllara Sari İnşaat İşletmelerinde Enflasyon Düzeltmesi Uygulaması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Altun, B., (2004). Enflasyon Muhasebesinin Vergi Hukuku Bakımından Değerlendirilmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Arslan, M. C., (1999). Vergi Hukukunda Enflasyonun Etkilerini Önlemek Amacıyla Yapılan Düzenlemeler ve Enflasyon Muhasebesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Aslantaş Ateş, B., (2003). Enflasyonun Mali Tablo Analizi ve Yorumuna Etkileri ve Bir Banka Uygulaması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Eskişehir.
- Ateş, A., (1989). Enflasyon Muhasebesi Uygulaması ve Bir Düzeltme Katsayısı Önerisi (Finansal Tabloların Yeniden Değerleme İşleminde Arındırılarak Fiyatlar Genel Düzeyi Muhasebesi Modeli ile Düzeltilmesi, Analizi ve Yorumlanması), Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Atıcı, E., (1992). Belgrad Ormanında İç Karlılık Oranı ve Net Bugünkü Değerlerin (NPW) Araştırılması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü*, İstanbul.
- Ayas, N., (2002). Enflasyon Muhasebesi, Fiyatlar Genel Seviyesi Modeli ile Finansal Tabloların Düzeltmesi ve Bir Uygulama. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Çanakkale.
- Ayçiçek, F., (2009). Türkiye Muhasebe Standartları ve Vergi Usul Kanunu Açısından Değerleme ve Bir Uygulama. Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Bayırlı, R., (2000). Enflasyon Muhasebesi ve Bankalarda Uygulanması. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Can, B., (2006). Enflasyon Muhasebesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Diyarbakır.
- Candoğan, M., (2015). Gerçeğe Uygun Değere İlişkin Tahminlerin Denetimi ve Ampirik Bir Çalışma, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Başkent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Ciğer, A., (1999). Enflasyon Muhasebesinde Ulusal ve Uluslararası Standartlar ve Bir Uygulama Örneği, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Civak, A. S., (2003). Enflasyon Finansal Tablolar Üzerindeki Etkileri ve Leasing Sektöründe Enflasyon Muhasebesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Çakmak, B., (2013). Türkiye Muhasebe Standartlarında Yer Alan Bir Değerleme Ölçüsü: Gerçeğe Uygun Değer, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Sivas.
- Çelik, M., (2000). Enflasyon Muhasebesi ve TMS-2'ye Göre Finansal Tabloların Yeniden Düzenlenmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Sakarya.
- Çiftçi, Y., (1994). Enflasyon Ortamında Finansal Raporlama, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Değer, A., (2004). Şirket değerleme yöntemlerinden gelecek yıllar nakit akımlarının bugünkü değeri metodunun analizi ve Türkiye'de karşılaşılan problemleri, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Demir, Ö., (2006). Enflasyon Muhasebesine Geçiş Sürecinde Ortaya Çıkan Uygulama Sorunlarının Değerlendirilmesi: Kurumsal ve Uygulamalı Bir Çalışma, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Malatya.
- Diril, F., (2004). İşletmelerin Vergilendirilmesinde Enflasyona Karşı Enflasyon Muhasebesi Uygulaması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İzmir.
- Doğan, Z., (1995). Enflasyon Ortamında Bir İşletmenin Gerçek Karlılığının Ölçülmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Adana.
- Durakoğlu, C., (1997). Yeniden Değerleme, Maliyet Bedeli Arttırımı ve Yenileme Fonunun Türk Vergi Sistemi İçerisindeki Yeri, Uygulanması ve Sorunları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Dursun, Ö., (2010). Türkiye'de Enflasyon Muhasebesi Uygulamalarında Meydana Gelen Aksaklıklar ve Çözüm Önerileri, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Eskişehir.

- Ece, O., (2003). Türkiye’de Yasal Düzenlemelere Bağlı Olarak Enflasyon Muhasebesi Uygulamalarının Tahlili, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Trabzon.
- Erdemir, N. K., (2005). Enflasyon Muhasebesi Uygulamalarında Meydana Gelen Aksaklıklar ve Çözüm Önerileri, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Konya.
- Erten, H., (2004). Sermaye Piyasası Kurulu’nun Enflasyon Muhasebesi Tebliği’nin Finansal Açıdan Analizi ve Örnek Bir Uygulama, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü*, İstanbul.
- Erzurumlu, Z., (2003). Enflasyon Muhasebesi ve Türkiye Uygulaması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Gebze Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Kocaeli.
- Eskin, İ., (2013). KOBİ’lerin Gerçeğe Uygun Değer ile Finansal Raporlaması ve Bir Turizm İşletmesinde Uygulama, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Edirne.
- Gençer, H., (2003). Enflasyondan Arındırma Yöntemleri ve İşletmelerde Maliyet Bedeli Artırımı Uygulaması (Baktat Gıda Sanayi ve Dış Ticaret A. Ş.’de Bir Uygulama), Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Eskişehir.
- Geyik, S., (1998). Enflasyonun Finansal Tablolar Üzerindeki Etkileri ve Bu Etkileri Giderici Bir Tedbir Olarak Enflasyon Muhasebesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Erzurum.
- Gülcemal, T., (2006). 5024 Sayılı Yasa Çerçevesinde Enflasyon Muhasebesi Uygulaması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Malatya.
- Güler, E., (1998). Enflasyonun Bankacılık Sektörü ve Banka Mali Tabloları Üzerine Etkisi ve Enflasyon Muhasebesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Kara, A., (2007). Enflasyonun Sigorta Sektörü Üzerindeki Etkisinin Ölçülmesinde 5024 Sayılı Kanununun Analizi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Trabzon.
- Karaca, E., (2012). Yeni TTK’ndaki Değerleme Hükümlerinin Vergi Mevzuatı İle Karşılaştırılması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Karaca, M., (2002). Türkiye’de Enflasyon Muhasebesi Uygulamaları ve Yüksek Enflasyon Ortamında İşletmelerin Vergi Sorunları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Malatya.
- Kepez, M., (2001). 29 Numaralı Uluslararası Muhasebe Standardı Açısından Yüksek Enflasyonist Ekonomilerde Mali Raporlama ve Bir Sanayi Şirketinde Uygulama, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü*, İstanbul.
- Kılınçvuran, S., (2004). Çokuluslu İşletmelerde Enflasyon Muhasebesine Göre Mali Tabloların Hazırlanması ve Türkiye Uygulaması ile Karşılaştırma, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Kırtoğlu, C., (2006). Enflasyon Muhasebesi Uygulaması ve Mersin İlindeki Meslek Mensupları Üzerine Bir Araştırma, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Çağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Mersin.
- Koçsoy, M., (1999). Enflasyonun Finansal Tablolar ve Maliyetler Üzerindeki Etkilerinin Genel Fiyat Düzeyi Muhasebesine Göre Düzeltilmesi ve Bir Uygulama, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Eskişehir.
- Kokal, Ş., (1999). Muhasebe Standartları Açısından Enflasyon Muhasebesi ve Uygulaması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Kurtbay, M. A., (1992). Enflasyon Muhasebesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul Üniversitesi Muhasebe Enstitüsü*, İstanbul.
- Mahmudi, A., (2004). Enflasyon Muhasebesi-TMS 2 ve SPK Mevzuatı Açısından Uygulamaların Karşılaştırılması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Konya.
- Nazlı, Ö., (2005). Enflasyon Muhasebesi Açısından Sanayi İşletmelerinde Duran Varlıkların İncelenmesi ve Bir Uygulama, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Öğüt, R. E., (2004). Enflasyon Muhasebesi ve Bir Örnek Uygulama, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İzmir.
- Özdemir, N., (2016). Finansal Riskten Korunma Muhasebesi ve Öz Kaynaklara Etkisi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Okan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Özden, M., (2007). Vergi Hukuku Yönünden Enflasyon Düzeltmesi ve Analizi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Özkan, F., (2016). Türk Vergi mevzuatı ve Türkiye Muhasebe Standartları açısından Değerleme Yöntemlerinin İncelenmesi, Kullanım Değeri Üzerine Bir Uygulama. Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Diyarbakır.
- Özkan, S. (2001). Muhasebe Hukuk’umuzda Varlıkların Değerlemesi ve Uluslararası Muhasebe Standartlarıyla Karşılaştırılması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.

- Özköse, B., (2003). Enflasyon Muhasebesi IAS-29, TMS-2 ve SPK Tebliğinin Karşılaştırılması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Öztürk, V., (2006). Enflasyon Muhasebesi ve Banka Kârlarına Etkisi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Sağır, M. K., (2013). Vergi Usul Kanunundaki Değerleme Ölçüleri İle Uluslararası Finansal Raporlama Standartlarına Göre Değerleme Ölçülerinin Karşılaştırılması ve Örnek Uygulamalar, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Salman, B., (2006). Aracı Kurumlar Temel Mali Tablolarının Enflasyon Muhasebesine Göre Düzeltilmesi ve Bir Örnek Uygulama. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Seven, A., (2015). Transfer Fiyatlandırmasında Emsal Bedelin Belirlenmesinde Yaşanan Sorunların Türk Vergi Mevzuatı Açısından Değerlendirilmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Manisa.
- Sülün, Y., (2009). 32 ve 39 No'lu Uluslararası Muhasebe Standartlarına Göre Finansal Araçların Muhasebeleştirilmesi ve Kriz Döneminde Gerçeğe Uygun Değer, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Taghizadeh, M., (2013). Global Ekonomik Kriz Ortamında Gerçeğe Uygun Değer Muhasebesinin Uygulanabilirliği Üzerine Bir İnceleme. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Tekin, S., (1991). Enflasyon Muhasebesinin Yeniden Değerleme ile Karşılaştırılması (Türkiye'deki 16 Şirket Üzerinde Genel Fiyat Düzeyi Muhasebesi Uygulaması), Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Teraman, Ö., (2015). Uluslararası Değerleme Standartları ve Uluslararası Finansal Raporlama Standartları Kapsamında İşletme Birleşimleri, Türkiye'de Örnek Bir Uygulama, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Tokgöz, B., (2003). Enflasyon Muhasebesinin Türk Vergi Mevzuatı ile SPK ve UMS 29 Açısından Değerlendirilmesi ve SPK Standardına Uygun Bir Uygulama, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Tolga, B., (2004). Enflasyon Muhasebesi ve Tekdüzen Hesap Planındaki Hesaplar ile Uyunlaştırılması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Topoğlu, S., (2004). 5024 Sayılı Yasa Uyarınca Türkiye' de Enflasyon Muhasebesi ve Uygulaması Üzerine Örnek Bir Çalışma, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Atılım Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Torun, S., (2006). Vergi Mevzuatı Açısından Enflasyon Muhasebesi Düzenlemeleri ve Enflasyon Muhasebesi Standartları ile Karşılaştırılması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Türegün, N., (2010). Gerçeğe Uygun Değerin Amerikan Genel Kabul Görmüş Muhasebe Prensiplerine ve Uluslararası Finansal Raporlama Standartları Altında Gösterilmesi ve İMKB'den Vaka Analizleriyle Tarihi Maliyet Muhasebesi ile Karşılaştırılması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Türel, A., (2009). Gerçeğe Uygun Değer ile Finansal Raporlama; Ülkemizde Algılanması ve Uygulanması, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Uysal, İ., (2007). Enflasyon Muhasebesi Uygulamasının Mali Oranlar Üzerindeki Etkisi Eskişehir İli Örneği, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Kütahya.
- Üzmez, Z. N., (2005). Enflasyon Muhasebesi Uygulamasının Gelir ve Kurumlar Vergileri Üzerindeki Etkileri, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Çanakkale.
- Yalçın, D., (2006). İktisadi ve Mali Etkileriyle Türkiye'de Enflasyon Muhasebesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Manisa.
- Yalkın, L. D., (2004). Finansal Tabloların Enflasyona Göre Düzeltilmesi ve Türkiye'deki Vergi Mevzuatına İlişkin Enflasyon Muhasebesi Düzenlemeleri, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.
- Yanık, S., (1994). Enflasyonun Finansal Tablolar Üzerindeki Etkilerini Gidermek Amacıyla Geliştirilmiş Muhasebe Modelleri, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, İstanbul.
- Yavuz, G., (2007). Enflasyon Muhasebesi ve Bir Uygulama, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Kocaeli.
- Yetgin, N., (1994). Enflasyon Muhasebesi ve Türkiye'de Uygulama İmkânları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Kayseri.
- Yıldırım Pekşen, D., (2015). Alternatif Gemi Yakıtı LNG; Net Bugünkü Değer Yöntemiyle Değerlendirilmesi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, *İstanbul Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü*, İstanbul.

Yılmaz, R., (2000). İşletmelerin Enflasyonun Etkilerinden Korunmasında Vergi Uygulamalarının Etkileri ve Enflasyon Muhasebesinin Uygulanmasını Sınırlayan Faktörler - Eskişehir Bölgesinde Bir Anket Çalışması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Eskişehir.

Yılmaz, S., (2006). Bankalarda Enflasyon Muhasebesi Uygulaması ve Uluslararası Finansal Raporlama Standartları (UFRS)-29 (Yüksek Enflasyonlu Ekonomilerde Finansal Raporlama) Standardına Göre Değerlendirilmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Ankara.